

ΣΤΕΚΟΜΑΣΤΕ ΣΤΟ ΠΛΕΥΡΟ ΤΩΝ ΣΥΝΤΡΟΦΩΝ ΜΑΣ

Η Αντιτρομοκρατική παρουσιάζει:

Ξημερώματα της Τετάρτης, η αστυνομία σταματάει Ι.Χ. επιβατικό αυτοκίνητο για εξακρίβωση στοιχείων. Στο αυτοκίνητο, ύστερα από την έρευνα, "ανακαλύπτουν" ένα μπετόνι βενζίνη. Με αυτό και μόνο το στοιχείο, οι 4 επιβάτες Τσατσούλας, Σίμος Σεισίδης, Γιάννης Ξύδας και Παναγιώτης Καραλέμας κρατούνται σε πλήρη απομόνωση και βασανίζονται με φάλαγγα (μεσαιωνική πρακτική βασανισμού με χτυπήματα στις πατούσες) προκειμένου να ομολογήσουν "τα εγκλήματά τους", παρουσία εισαγγελέα στη γενική ασφάλεια. Κατόπιν, οδηγούνται στον ανακριτή σαν "επικίνδυνοι τρομοκράτες", υπεύθυνοι σύμφωνα με τον υπουργό δημοσίας τάξης Στέλιο Παπαθεμελή, για περίπου 40 εμπρησμούς!!!

Η ΑΝΤΙΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΚΗ υπηρεσία εισβάλλει στα σπίτια τους για να βρει και άλλα "στοιχεία" και ανακρίνει τους γονείς των συλληφθέντων, προσπαθώντας να τους τρομοκρατήσει. Όταν επιτρέπουν, επιτέλους, στους γονείς να δουν τα παιδιά τους, μετά την πάροδο 2 ημερών, παίρνουν μία πρώτη ιδέα για την ποιότητα του έργου της "αντι"τρομοκρατικής υπηρεσίας. Χτυπημένοι, άπντοι, νηστικοί οι κρατούμενοι απόλαυσαν τη "φιλοξενία" στο 12ο όροφο του κτιρίου της Λεωφ. Αλεξάνδρας.

ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΤΥΧΑΙΟ το γεγονός ότι η σύλληψη αυτή έρχεται δύο μέρες μετά το δημοσίευμα του ασφαλιτοδημοσιόγραφου Κυριακόπουλου στην "Ε" που προαναγγέλει και απειλεί το ξήλωμα όλης σχεδόν της αντιτρομοκρατικής υπηρεσίας επειδή δεν παρουσιάζει "αντιτρομοκρατικό έργο". Ολο αυτό το κρατικό και παρακρατικό συνάφι (μπάτσοι, δημοσιογράφοι κλπ.) τρέφεται από την υποτιθέμενη ύπαρξη "τρομοκρατών". Ταυτόχρονα η εξουσία επιδιώκει να χρησιμοποιήσει για άλλη μια φορά το θέαμα της τρομοκρατίας για να αποπροσανατολίσει τον λαό από τα πραγματικά του προβλήματα και από τους πραγματικούς τρομοκράτες, αυτούς που λυμαίνονται τον κοινωνικό πλούτο, αυτούς που εξαπολύουν τους ένοπλους μισθοφόρους τους ενάντια στην κοινωνία και σε όσους αντιστέκονται. Για άλλη μια φορά θα χρησιμοποιήσουν συντρόφους μας σαν εξιλαστήρια θύματα για να ξεχαστούν τα δικά τους εγκλήματα. Η κοινωνία θα κληθεί να παίξει ξανά το ρόλο του θεατή σε ένα θέατρο του παραλόγου, όπου σενάρια θα ξεδιπλώνονται από επίδοξους Σερλοκ Χολμς και οι μπάτσοι θα αναγορεύονται σε θεσμοφύλακες-δεσμοφύλακες του ύπνου της κοινωνίας. Σ' αυτό το παιχνίδι βέβαια δικαιώματα και ελευθερίες καταπατούνται και οι μπάτσοι αποκτάνε το δικαίωμα να μην δίνουν λογαριασμό σε κανένα. Οι αθώοι θα θεωρηθούν ένοχοι μέχρι αποδείξεως του εναντίον. Ίσως το ίδιο ένοχοι θα θεωρηθούν και οι υπερασπιστές τους.

ΥΠΑΡΧΕΙ μόνο μια προϋπόθεση για να γίνουν όλα αυτά πραγματικότητα, μια προϋπόθεση που είναι ίσως και ο στόχος τους: Η ΑΔΡΑΝΕΙΑ ΜΑΣ. Όσο εμείς θα παραμένουμε απλοί θεατές των κατασταλτικών μεθοδεύσεων, το μόνο που μπορούμε να πετύχουμε είναι να περιμένουμε τον επόμενο που θ' αρπάξει ο κλοιός της καταστολής, που επιδιώκει να σφίξει γύρω μας. Η μόνη απάντηση που είναι ικανή να αποτρέψει τα σχέδια τους είναι η ΕΜΠΡΑΚΤΗ ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΜΑΣ. Οι καιροί είναι δύσκολοι για να επιτρέπουν επιλεκτικές ευαισθησίες.

Οι τέσσερις κρατούμενοι θα περάσουν από ανακριτή την Δευτέρα 13 Φλεβάρη στη σχολή Ευελπίδων.

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟΥΣ ΦΥΛΑΚΙΣΜΕΝΟΥΣ ΑΝΑΡΧΙΚΟΥΣ

ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΜΟΝΟΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΗΣ

ΤΗΝ ΠΕΜΠΤΗ 9 Φλεβάρη έγινε αντιφασιστική-αντιεθνικιστική πορεία που ήταν πρωτοβουλία της διεθνούς αντιφασιστικής οργάνωσης ΥΡΕ. Αιτία ήταν ο ξυλοδαρμός μαθητών του 39ου λυκείου Κυψέλης από φασίστες. Η πορεία ξεκίνησε από το λύκειο και κατέληξε στην πλατεία Κυψέλης. Βέβαια για άλλη μια φορά οι μπάτσοι επιδόθηκαν στις γνωστές προκλήσεις-τσαμπουκαλέματα σε μικρό αριθμό μαθητών που προσπαθούσαν να ενωθούν με την πορεία. Δεν έμειναν όμως χωρίς απάντηση αφού ο κόσμος δεν φοβήθηκε και απάντησε κατάλληλα και δυναμικά στην πρόκληση.

Σαφώς και οποιαδήποτε φασιστική πρόκληση πρέπει να αντιμετωπίζεται κατάλληλα και ανάλογα με την σοβαρότητα της αντίστοιχης κατάστασης. Όμως αυτή η συσπείρωση γύρω από τον "αντιφασιστικό" αγώνα και τον αντιρατσισμό γενικά και αόριστα κινδυνεύει όταν δεν σταθμίζει

καλά τα γεγονότα και όταν δεν εντοπίζει τους αληθινούς κινδύνους και αιτίες που προκαλούν συμπεριφορές βλαβερές για την ελευθερία, να νομιμοποιήσει και να βάλει στο παιχνίδι σκιές που η εμβέλεια και η δυναμική τους είναι άνευ σημασίας. Ετσι αν πρέπει να γίνονται τέτοιες παρεμβάσεις όπως πορείες ή συναυλίες ελευθεριακού ή αντιφασιστικού χαρακτήρα καλό θα ήταν να είχαν προβλήματα όπως η εμπορευματοποίηση της έκφρασης της νεολαίας και η ενσωμάτωσή της σε στεγανούς δρόμους επικοινωνίας. Η κοινωνία αλλάζει, η εξουσία μετασχηματίζεται γι' αυτό και οι απαντήσεις μας σε τέτοιου είδους προκλήσεις πρέπει να είναι διαφορετικές.

Υ.Γ.: Κάτι ξέρουν αυτοί που μιλούσαν για τούρκους και Ομόνοια.

Σ.Γ.

Ο μαθητής Ν.Καραντζάς βρίσκεται στην φυλακή.

Στο προσώπό του προσπαθούν να καταστείλουν όλη την επαναστατική δυναμική που αναδείχθηκε από τις μαθητικές καταλήψεις. Δεν θα το καταφέρουν.

Ο πόλεμος ενάντια στην εξουσία έχει από καιρό κηρυχθεί.

ΔΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΟ ΝΙΚΟ ΚΑΡΑΤΖΑ

Σχετικά με την δίκη των συλληφθέντων στην πορεία ενάντια στον Ντε Κλερκ

ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑ 6 Φεβρουαρίου έγινε η δίκη αυτών που συνελήφθησαν στην πορεία ενάντια στον ερχομό του Ντε Κλερκ στην Αθήνα, τον Μάη του 1990. Κατηγορούμενοι ήταν οι Γρίβας, Ραπατζίκος και Πέππας, καθώς και δύο μπάτσοι, που τους είχε κατηγορήσει ο Πέππας για ξυλοδαρμό. Το κατηγορητήριο αποτελούταν για τον Γρίβα από δύο κακουργήματα και για τους άλλους δύο από δύο πλημелλήματα. Οι μπάτσοι μάρτυρες έδειξαν τον Γρίβα σαν αυτόν που τους πέταγε μολότωφ. Βέβαια έπεσαν σε πολλές αντιφάσεις αλ-

λά αυτό δεν το "πρόσεξε" κανείς από τους δικαστές. Πρόεδρος στην δίκη ήταν ο γνωστός πλέον φασίστας Αριδάς. Γενικά ο Γρίβας κράτησε πολύ καλή στάση στο δικαστήριο καθώς και οι μάρτυρες υπεράσπισης του, μένοντας περισσότερο στο πολιτικό περιεχόμενο της πορείας παρά στις κατηγορίες. Ξεσο αφορά τους άλλους τώρα, ήταν οι "γνωστοί-άγνωστοι" περαστικοί. Η δίκη παρωδία τελείωσε με την καταδίκη του Γρίβα σε 44 μήνες φυλακή και την αθώωση όλων των άλλων.

Σ.Μ.

Λιγότερες διαφημίσεις ή περισσότερο κέρδος;

Αρκετές φορές γίνεται λόγος για την πληθώρα των διαφημιστικών σποτ στους μεγάλους τηλεοπτικούς σταθμούς και για τις επιπτώσεις του αριθμού των διαφημίσεων στην "ποιότητα" των τηλεοπτικών ή ραδιοφωνικών προγραμμάτων. Δημοσιογράφοι "υπερασπιστές" της ποιότητας και του δικαιώματος του πολίτη στην ουσιαστική ενημέρωση και ψυχαγωγία, διαφημιστές που "τολμούν" να ασκούν αυτοκριτική και ψυλλιασμένοι τηλεθεατές, φωνάζουν και διακηρύττουν ότι δεν θέλουν να βλέπουνται νιές και εκπομπές ανάμεσα σε σποτ, ότι ο φράπες, το τάδε περιοδικό ή απορρυπαντικό δεν γίνεται να τους διακόπτει από την παρακολούθηση της αγαπημένης τους εκπομπής και ότι τέλος πάντων κάτι πρέπει να αλλάξει στον τρόπο προβολής των διαφημίσεων από τα μέσα.

"σεβαστά δικαιώματα του τηλεθεατή" και τα συναφή τροπάρια των δημοσιογράφων και των αφεντικών τους.

ΟΜΩΣ υπάρχουν πολύ συγκεκριμένοι λόγοι σχετικά με την παραγωγικότητα και την αποδοτικότητα, αποτελεσματικότητα των επιχειρήσεων που επιβάλουν αυτή την αναπροσαρμογή πρακτικών.

αμφισβήτηση και κριτική στάση του κακού απέναντι στη διαφήμιση και στα μέσα επικοινωνίας.

ΠΡΑΓΜΑ το οποίο καθόλου δεν επιθυμούν αυτό που προωθούν και στηρίζουν την σύγχυση, την άγνοια, την λήθη και την αδρανοποίηση του κοινωνικού χώρου για να τον μετατρέψουν σε εν δυνάμει παράγοντες άντλησης συναίνεσης,

ΗΣΥΣΣΩΡΕΥΣΗ διαφημιστικής ύλης σε δεδομένο χρόνο (τηλεόραση-ραδιόφωνο) και χώρο (τόπος-αφίσες) χωρίς ένα προσεκτικό συντονισμό, πλήττει και δεν ευνοεί τον διαφημιζόμενο διότι ο αποδέκτης μέσα στον καταϊγισμό από διαφημιστικά μηνύματα ή τα αποφεύγει ή τοποθετείται αρνητικά. Αυτό συνεπάγεται την σημαντική μείωση της παραγωγικότητας της διαφημιστικής επένδυσης, την αδυναμία αυτού που διαφημίζεται να προγραμματίσει και να συντονίσει την προώθηση των προϊόντων, με αποτέλεσμα την αδυναμία του μάρκετινγκ να αποδώσει και να δημιουργήσει κέρδη. Ακόμη υπάρχει περίπτωση να δημιουργηθούν οι συνθήκες για μια δυνητική

κερδών και εδραίωσης της κυριαρχίας τους.

ΕΤΣΙ δεν θα πρέπει να αποδοθεί αυτή η ενδεχόμενη αλλαγή μεθόδων και πρακτικών απ' του κατασκευαστές του θεάματος ως μια κίνηση για ουσιαστικότερη επικοινωνία αλλά ως μια ενέργεια για καλύτερα και αποδοτικότερα τρόπο εξαπάτησης του κοινωνικού συνόλου και μεγιστοποίησης οικονομικών κερδών. Η αληθινή και ουσιαστική επικοινωνία, ενημέρωση και ψυχαγωγία δεν προϋποθέτει έλεγχο και κατοχή των μέσων της πνευματικής και ηθικής παραγωγής του ανθρώπου.

Σ.Γ.

Ατυχήματα;

ΗΜΕΓΑΛΗ πυρκαγιά που ξέσπασε την Τρίτη στις εγκαταστάσεις της εταιρίας πετρελαιοειδών "EL PETROL" στο Πέραμα, αποδεικνύει για άλλη μια φορά, ότι τα αφεντικά νοιάζονται πολύ περισσότερο για το γέμισμα της τσέπης τους παρά για τις ζωές των προλετάρων και των οικογενειών τους. Τα ανύπαρκτα, σχεδόν, συστήματα ασφαλείας της εταιρίας μπορούσαν να αποβούν μοιραία αν οι πυροσβέστες δεν κατόρθωναν να σταματήσουν την επέκταση της φωτιάς. Λίγο πιο πέρα, βρίσκονταν οι εγκαταστάσεις της Shell, της BP, καθώς επίσης και αποθήκες τους ελληνικού στρατού. Οι κάτοικοι της περιοχής ανακοίνωσαν ότι θα οργανώσουν κινητοποιήσεις που δεν θα σταματήσουν όσο

δεν απομακρύνονται οι θανατηφόρες εγκαταστάσεις.

ΔΕΝ ΞΕΧΝΑΜΕ τους νεκρούς εργάτες της Πετρόλα του Λάτση, τον κάθε εργάτη που σκοτώνεται σε "ατύχημα" κάθε τρεις μέρες. Γνωρίζουμε ότι η αμφισβήτηση είναι η ασφάλεια της ζωής μας στα κάτεργα της μισθωτής σκλαβιάς, τόσο αμφισβητήσιμη θα' ναι - αργά ή γρήγορα - και η ασφάλεια της ζωής των αφεντικών

φωτιά στα μπατζάκια τους!

Χαρούμενοι πρόεδροι

ΗΜΗ ΜΕΤΑΒΑΣΗ του Παπανδρέου στην προεδρία (όχι για υποκειμενικούς λόγους βέβαια) έχει πυροδοτήσει ένα χωρίς προηγούμενο σώου. Όχι πως αν ο Παπανδρέου είσαι το σκέυ από τους άλλους για την προεδρία θα είχαμε γλυτώσει από τα καραγκιοζιλίκια, απλά θα είχαμε τη μεταφορά του σκηνικού στα τεκταινόμενα μέσα στο ΠΑΣΣΕΚ. Κι εκεί βέβαια θα είχε γέλιο, όπως σε όλες τις εσωκομματικές διαμάχες.

Από την άλλη, η μη παραπομπή Μητσotάκη στα δικαστήρια χάλασε το σενάριο για εκλογές που ζητούσε ο Εβερτ βασιζόμενος στη συσπείρωση που θα επιτυγχανόταν ενόψει της δίκης του Μητσotάκη.

Η εκλογή προέδρου θυμίζει όλο και πιο πολύ λοταρία. Ξενόματα ρίχνονται στο τραπέζι, μια παράσταση έχει αρχίσει και το παιχνίδι κρατάει καλά. Όλο το σώου όμως κρύβει και δύο τρία ουσιαστικά πράγματα.

Η εκλογή του προέδρου έχει αναδειχθεί σε κύριο σημείο κομματικής αντιπαράθεσης με αντεγκλήσεις, συμμαχίες και συμφωνίες, διαφωνίες και σχεδιασμούς στρατηγικών κινήσεων των κομμάτων. Όλο αυτό το παιχνίδι πολύ απέχει από τα πραγματικά κοινωνικά προβλήματα. Ένα παιχνίδι που έτσι όπως πλασάρεται από τα Μέσα Μαζικής Αποχώνωσης, το μόνο ενδιαφέρον που φαίνεται να έχει είναι η απλή περιέργεια για το πρόσωπο που θα εκλεγεί, μια και ο προεδρικός θεσμός δεν αντανάκλα κάτι πραγματικό στο κοινωνικό γίγνεσθαι.

Όλες αυτές οι διεργασίες και ο λόγος των κομμάτων που αφορά τις αστικοδημοκρατικές διαδικασίες μην έχοντας καμία σχέση με τις ανάγκες και τις αναζητήσεις της κοινωνίας προσπαθούν να νομιμοποιήσουν την ύπαρξη και λειτουργία των κομματικών μηχανισμών μέσα σε αυτή. Θα μπορούσε να είναι ένα κακόγουστο αστείο για να δοκιμάσει τις αντοχές και τα αντανάκλαστικά μας για την προώθηση της - πολυπόθητης γι' αυτούς - "κοινωνικής ειρήνης". Όμως η συντεταγμένη πολιτεία αλλάζει πρόσωπα και τροποποιεί θεσμούς, αλλά η στρατηγική και οι στόχοι της παραμένουν ακέραιοι: η υποταγή μας για την κυριαρχία του, η εκμετάλλευσή μας για τα κέρδη τους, η λήθη μας για τη διαιώνισή τους.

Γ.Κ.

Η στρατηγική του λαγού

ΔΥΝΑΜΙΚΗ απάντηση έδωσαν τούρκοι αριστεροί αγωνιστές μαζί με μέλη από τη «Μαχόμενη Αριστερά» στα φασιστοειδή της Χρυσής Αυγής. Στις 5 Φλεβάρη μεγάλη ομάδα από τούρκους και έλληνες αριστερούς κολλούσε αφίσες στην Ομόνοια. Για λόγους ασφαλείας τους από το ΡΚΚ (εργατικό κόμμα Κουρδιστάν) που προσπαθεί να καταπνίξει με κάθε μέσο οποιαδήποτε άλλη άποψη γύρω από το κουρδικό, είχαν οργανωμένη και την περιφρούρησή τους. Όμως αντί για το ΡΚΚ εμφανίστηκαν φασίστες της Χρυσής Αυγής και άρχισαν να σκίζουν τις αφίσες των τούρκων.

Ακολούθησε συμπλοκή που κατέληξε σε αρκετές μαχαιριές και σπασμένα κεφάλια και σαγόνια των χρυσαυγιτών. Συνελλήφθησαν τρεις (δύο τούρκοι και ένας χρυσαυγίτης) και οδηγήθηκαν στο 4ο αστυνομικό τμήμα. Αφέθηκαν και οι τρεις ελεύθεροι αργά το απόγευμα αφού εξω από το τμήμα είχαν μαζευτεί αρκετοί συμπαραστάτες. Αξίζει να σημειωθεί ότι οι μπάτσοι έδιναν πατρικές συμβουλές στο μέλος της Χρυσής Αυγής, να κάτσουν και λίγο ήσυχα και να μην δημιουργούν πολλά προβλήματα.

Η είδηση πέρασε μόνο στην «Ελευθεροτυπία». Η αντίσταση ενάντια στο φασισμό περνάει στα ψιλά των εφημερίδων ή καθόλου, ενώ οι επιθέσεις των φασιστών πάντα γίνονται πρωτοσέλιδα και λειτουργούν κατά κάποιο τρόπο συνηγορώντας και διαφημίζοντας τους.

Π.Δ.

Γνώση ή αυτοκτονία;

**“Ο δρόμος που τραβάς, στρώθηκε από άλλους
ο εαυτός θάφτηκε στην πατρική
συλή
νεκρό σε ξανασκότωσαν στο
σχολικό θρανίο
τα μάτια του δήμιου παγωμένα.
Μικροί θεοί κάθε φορά η αιτία
άδεια πουκάμισα
Κι εσύ, χίλια εσύ
κομμένα χέρια, συναίσθημα,
φαντασία
Οι μύθοι πέθαναν
η πλαστή συνέχεια κόπηκε.**

**Από ποίημα κα-
θηγήτριας για την
αυτοκτονία ενός
μαθητή.**

ΜΙΑ ΑΚΟΜΗ μαθήτρια αυτοκτόνησε την προηγούμενη βδομάδα και όπως πληροφορηθήκαμε από τα ΜΜΕ, ήταν ένα κακό αποτέλεσμα του άγχους για τις εξετάσεις. Όμως πίσω από τα κροκοδείλια δάκρυα δημοσιογράφων, καθηγητών και γονέων, βρίσκεται η άγνοια τους για το τι είναι ζωή.

Ξεκινώντας από την οικογένεια που μεταφέρει στο παιδί όλα τα κόμπλεξ του καλού εργάτη-πατέρα και της στοργικής μητέρας που θέλει να δει το παιδί της γιατρό ή αστροναύτη. Έτσι μετά τον πλήρη αποπροσανατολισμό για τις πραγματικές αξίες της ζωής, οι γονείς εμπιστεύονται τα παιδιά τους στα σίγουρα και γεμάτα γνώσεις χέρια των καθηγητών, που μέσα από ένα τούνελ παπαγαλίας και υψηλών βαθμών, θα τους δείξουν το δρόμο για μια ευτυχισμένη φοιτητική ζωή, που θα τους εξασφαλίσει την κοινωνική καταξίωση.

Αγνοώντας συνειδητά ότι η ζωή δεν βρίσκεται μέσα σε ένα σχολείο-φυλακή που αναλαμβάνει στην ουσία να δο-

λοφονήσει στους ανθρώπους κάθε τι αληθινό. Ένα εργοστάσιο καλουπωματος συνειδήσεων που παρέχει γνώσεις για το πώς μπορεί να περάσει κάποιος την υπόλοιπη ζωή του σαν σκλάβος. Ένα σχολείο-φονιάς κάθε τι όμορφου, κάθε χαμόγελου, κάθε ζωντανιάς και ανεμελιάς που κρύβουν τα παιδιά μέσα στα όνειρα τους και τις κινήσεις τους. Ενισχύοντας τον ανταγωνισμό και συντηρώντας ψεύτικα ιδανικά. Ένα σχολείο-φονιάς που συντηρεί εξουσίες και τις μεταφέρει στα μυαλά των παιδιών όπως η σύριγγα την ηρωίνη στις φλέβες. Για μια θέση στον ήλιο των “επιτυχημένων” αναγκάζει και ωθεί τους πιο ευαίσθητους στην φυγή από τον αληθινό ήλιο, στην φυγή από τον κόσμο.

Όμως πέρα από τις αυτοκτονίες-δολοφονίες μέσα στα σχολικά κελιά βρίσκονται και τα άλλα παιδιά. Αυτά

που δεν γουστάρουν το σχολείο και την μόρφωση που παρέχεται, που σκαμπότάρουν την ψεύτικη αυτή διαδικασία και κερδίζουν τις χαμένες ώρες από την ζωή τους μέσα στις καταλήψεις που κάνουν.

Τα παιδιά αυτά που συνειδητοποιούν ότι κάθε σχολική μέρα είναι ένα κομμάτι ακόμα στο παζλ της αλλοτρίωσης και της απομάκρυνσης από τα πραγματικά τους όνειρα. Τα όνειρα για έναν κόσμο χωρίς εξουσιαστές και εξουσιαζόμενους, όπου τα παιδιά δεν θα περνούν θηλιές από το λαιμό τους γιατί η ζωή θα είναι ένα δημιουργικό παιχνίδι. Εκεί που η φαντασία θα είναι ταυτόσημη της δημιουργικότητας, εκεί που “η μάθηση θα είναι το συμπλήρωμα του εαυτού μας και όπου βρισκόμαστε εκεί θα βρίσκεται και η μάθηση μας”.

Γ.Χ.

Δίκη Χανιωτών

Σε πέντε μήνες φυλάκιση καταδίκασε το κακουργοδικείο Ρεθύμνου τους 3 από τους 28 κατηγορούμενους για τα επεισόδια που έγιναν σε διαδήλωση ενάντια στις βάσεις. Αφέθηκαν ελεύθεροι όλοι, γιατί έχουν εκτίσει την ποινή σε προφυλάκιση.

Από τα Τεστ Παρθενίας της Τουρκίας Στα Αναμορφωτήρια της Ελλάδας

Στο δρόμο που χάραξε ο εισαγγελέας Τζανακάκης, το δικαστήριο ανηλίκων έστειλε μια 16χρονη μαθήτρια στο αναμορφωτήριο έως ότου ενηλικιωθεί, καταδικάζοντάς την για ζημιές που έγιναν στο 3ο γυμνάσιο Αμπελοκήπων κατά τη διάρκεια των μαθητικών καταλήψεων του 1992. Στην ίδια δίκη, τρεις συμμαθητές της καταδικάστηκαν σε εξαγοράσιμη ποινή επτάμηνης φυλάκισης. Ετσι λοιπόν το κρατος δεν διστάζει, για άλλη μια φορά, μέσω της δικαστικής εξουσίας να δείξει το πραγματικό του πρόσωπο σε όσους τόλμησαν με τις πράξεις τους να το καταγγέλλουν και να το πολεμήσουν. Οι δικαστές έκριναν ότι η 16χρονη μαθήτρια δεν (παρά-)μορφώθηκε αρκετά από τα σχολικά αναμορφωτήρια, ώστε να μην κάνει ό,τι της λένε, ό,τι δεν πρέπει να κάνει (στην προκειμένη περίπτωση κατάληψη) και την έκλεισε για τη “συμμόρφωση” της σ’ ένα κτίριο που δεν κρύβει το πραγματικό του όνομα : αναμορφωτήριο.

Κι ενώ οι καταλήψεις μαθητές-τριες αντιμετωπίζουν τους “αγανακτισμένους” εισαγγελέες και δι-

καστές εκφραστές του νόμου του κράτους, οι μαθητές-τριες των τουρκικών σχολείων έχουν να αντιμετωπίσουν τα τεστ παρθενίας σε περίπτωση που κριθούν ύποπτοι ή “παραβάτες των χρηστών ηθών”.

Όλα αυτά καταδεικνύουν πως ο πολιτισμός τους στηρίζεται ακριβώς πάνω στη δυστυχία μας, στον εξαναγκασμό να νιώθουμε ευτυχισμένοι ή τουλάχιστον “ε, τι να κάνουμε τώρα...”, στην απαγόρευση ακόμα και της ερωτικής πράξης. Όλα αυτά αποδεικνύουν πως, τέλος πάντων, η ανθρώπινη ευτυχία δεν αποκτάται ούτε με τη σιωπή, ούτε με το να σκύβεις για να σε δούν οι γιατροί αν έχασες την παρθενιά σου. Την παρθενιά μας μας την παίρνουν καθημερινά, κάθε λεπτό, σε κάθε κοινωνικό χώρο, σε κάθε επαφή με δαύτους και με το σύστημα που τα κρατά εκεί ψηλά που βρίσκονται. Η μόνη αναμόρφωση μας θα περάσει μέσα από τις ερειπωμένες αίθουσες των δικαστηρίων, μέσα από τους δρόμους που θα ερωτοτροπούν με την αναρχία.

Κ.Φ.

Φαντάσου μετά από χίλια χρόνια, ένα λαό να αγωνιά για το αν ανακάλυψε ή όχι τον τάφο του Χίτλερ. Τυχόν σύγκριση με το σήμερα στην Ελλάδα και τον τάφο του Αλέξανδρου δεν έχει καμιά σχέση. Το πιστεύετε;

“Με εκβιάζουν μεγαλογιατροί και συμφέροντα” λέει οργισμένος ο Κρεμαστινός “αλλά εγώ δεν υποκύπτω”. Τέρμα στα παλιά και μαυρισμένα τζάκια εδώ και τώρα.

Εως και 100 λεπτά της ώρας χάνει ο κάθε πολίτης για να πάει με λεωφορείο στο Πέραμα, λέει η Ελευθεροτυπία, αγανακτεί και το κάνει διεσλίδο.

Μας κοροιδεύετε αποκάλυπτα ρε λερχίτες; Εδώ που εχετε φέρει την κοινωνία, εσείς κι οι όμοιοι σας, χάνουμε την ζωή μας ολόκληρη κι εσείς τσιμουδιά.

Ψάχνουνε για πρόεδρο κοινής αποδοχής λέει. Αλευράς, Χαραλαμπίδης, Μάνεσης, Στεφανόπουλος και λοιπές αηδίες. Παίχτε μπάλα ρε. Βάλτε μέσα Αλέφαντο να γελάσει λίγο το χειλάκι μας και να καλυφθεί και το περί δικαίου αίσθημα του λαού.

Σεμωφωνία στον Συν για την πρόταση Κωνσταντόπουλου σχετικά με την προεδρία. Φοβερό και τρομερό. Συμφώνησαν κι οι τρείς

**Πρός ΚΚ“Χρυσauγίτες”
Παραδίδονται από κούρδους, τούρκους και έλληνες διεθνιστές, μαθήματα υπεράσπισης ιδανικών. Πότε; ΣΕποτε θέλετε.
Πού; Κάπου στην Ομόνοια.**

Editorial

ΑΛΛΟ ένα έντυπο στο χώρο; Μια αναρχική εφημερίδα που τη χαρακτηρίζει έτσι όχι μόνο το προπαγανδιστικό της περιεχόμενο, αλλά και η σύνθεση και ο τρόπος λειτουργίας και οργάνωσης της. Γεννιέται από την εκδήλωση μιας ανάγκης του κινήματος και από την θέληση των συντρόφων που με ελεύθερη ένωση δημιουργούν την ομάδα που θα συντάσσει την εφημερίδα. Στηρίζεται και εξελίσσεται στη συνένωση, όπου αποκτά μορφή και νόημα.

Η εφημερίδα θα αυτονομηθεί κατακτώντας το στόχο και το μέσο : θέλουμε η ύπαρξη της να στηρίζεται και να στηρίζει, όσο το δυνατό, περισσότερες ομαδοποιήσεις-τάσεις μέσα στον αναρχικό χώρο, άτομα και συνεργασίες, έτσι ώστε να δημιουργηθεί ένα δίκτυο αντιπληροφόρησης, ένα εργαλείο, το δικό μας ευρύ επικοινωνιακό δίκτυο.

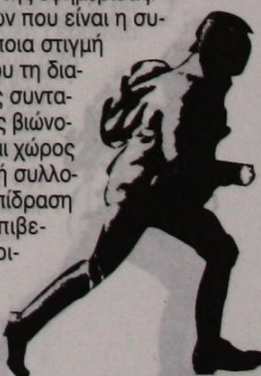
Η εφημερίδα είναι δημιούργημα της κοινότητας των ανθρώπων στην ανώτερη εξέλιξη της τεχνολογίας, του πολιτισμού και της τέχνης του λόγου. Με τις δυνατότητες της σαν μέσο διάδοσης πληροφοριών και ειδήσεων, ποτέ δεν έχασε την αξία χρήσης της από τους διαχειριστές του χρήματος και της εξουσίας, σαν όργανο καταπίεσης και μαζικής εξαπάτησης. Αυτό λοιπόν το μέσο παραγωγής και διάδοσης των σκέψεων, πληροφοριών και γεγονότων, όπως φυσικά και όλα τα επιτεύγματα σε αυτό τον πλανήτη, είναι πανανθρώπινη ιδιοκτησία μετά από συλλογικές προσπάθειες και αγώνες που κατά περιόδους εκφράσανε την ιστορία.

Είναι λοιπόν ευχάριστο καθήκον και δικαίωμα μας, να απελευθερώσουμε τη δύναμη που έχει μιας εβδομαδιαίας τακτι-

κότητας αναρχική αντιεξουσιαστική εφημερίδα, σαν καταγραφή ιστορικής μνήμης, δείγμα της δράσης και της σκέψης του κινήματος και στάσεων που μπορεί να έχει απέναντι στις τακτικές της εξουσίας. Το σημαντικό δεν είναι όμως ότι γράφουμε, είναι ό,τι ζούμε.

Και οι κοινωνοί αυτής της προσπάθειας παράγουν την αυτοοργάνωση σε μιαιελεύθερη συλλογικότητα, που ελπίζουμε να είναι απλά μια σύνθεση της πραγματικότητας, αλλά και μια διαδικασία μέσα στην κοινωνικό χώρο. Μέσα από τη συνειδητή ανατρεπτική χρήση του μέσου, θέλουμε να οξύνουμε τον ανατρεπτικό χαρακτήρα της πολιτικής δράσης. Ο σκοπός που θα δικαιώσει αυτή την προσπάθεια θα είναι μια διαδικασία μάθησης και συλλογικής παραγωγής της εφημερίδας.

Ξεκινώντας από ένα πυρήνα ανθρώπων που είναι η συστατική επιτροπή, βέληση μας είναι κάποια στιγμή η εφημερίδα να γράφεται από αυτούς που τη διαβάζουν, κάνοντας αλφά και τα μέλη της συντακτικής επιτροπής. Αυτό θα γίνει καταρχάς βιώνοντας την πεποίθηση, ότι η εφημερίδα είναι χώρος έκφρασης κάθε αναρχικού συντρόφου, ή συλλογικότητας (ομάδας), με τη θετική αλληλεπίδραση μέσω της συμμετοχής. Τέλος, με την επιβεβαίωση και έλεγχο όλων αυτών από οποιονδήποτε κάθε στιγμή, στο βαθμό που συνεργάζεται με την επιτροπή για την έκδοση και διανομή κάθε εβδομαδιαίου φύλλου.

Αλφα
Εβδομαδιαία Αναρχική
Εφημερίδα

Αλφα
Εταιρία φιλοσοφικών και κοινωνικών
Ερευνών
Αστική Μη Κερδοσκοπική

Εδρα: XXXXXXXX
Εκδόσεις: XXXXX
Υπεύθυνος: Νόμου: XXXXXX
Τηλέφωνο: XXXXXXXX

Η φαντασία στην εξουσία

ΜΙΑ ΠΕΡΙΕΡΓΗ μανία έχει πιάσει τον τελευταίο καιρό τους ανανεωτικούς εραστές της εξουσίας. Μια μανία να προωθήσουν νέους ανθρώπους που θ' αναλάβουν τα ηνία των γερασμένων ηγεσιών των κομμάτων, ώστε να προσδώσουν σ' αυτά το κύρος που έχουν ολοκληρωτικά χάσει στα μάτια της κοινωνίας. Δεν πρόκειται απλά για ένα βίτσιο ή μια ευγενή πρόθεση, αλλά για μια απέλπιδα προσπάθεια να ξεπεραστεί η κρίση που μαστιάζει το πολιτικό σύστημα, προτού έρθει η κατάρρευση.

ΝΑ ΤΟ ΔΟΥΜΕ ΛΙΓΟ ΙΣΤΟΡΙΚΑ;

Μέχρι την δεκαετία του 60 η πολιτική ήταν πρόνομο των ηλιθιωμένων. Η νεολαία δεν είχε κανένα λόγο, δεν είχε καμιά πρόσβαση στην κυβερνητική διαχείριση. Η έκρηξη των τελευταίων χρόνων της δεκαετίας που συντάραξε έναν κόσμο ευημερίας και νωθρότητας - χωρίς να καταφέρει να τον καταστρέψει - έβαλε σε λειτουργία τους ανοσοποιητικούς μηχανισμούς ενσωμάτωσης - αφομοίωσης. (Παρένθεση: Το κράτος λειτουργεί σαν τον ζωντανό οργανισμό. Οι αντιστάσεις (μικρόβια) που θέτουν σε κίνδυνο την ομαλή του λειτουργία, γίνονται αντιληπτές και ερμηνεύονται από τους εγκεφάλους-διαχειριστές. Αυτοί με τη σειρά τους αρχίζουν να παράγουν σχέδια (αντισώματα) ώστε

να εξουδετερώσουν τον κίνδυνο, είτε καταστρέφοντας και καταστρέφοντας, είτε αφομοιώνοντας και ενσωματώνοντας. Κλείνει η παρένθεση.)

Κάθισαν λοιπόν οι εγκέφαλοι που ενδιαφέρονται για τη διατήρηση του κράτους αφού απ' αυτό πληρώνονται έμμεσα ή άμεσα, και έβαλαν σε εφαρμογή σχέδια που θα βοηθούσαν τον κλονισμένο παλιό κόσμο να σταθεί ξανά στα πόδια του - και πάνω στις πλάτες μας. Το σύνθημα «**Η ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΣΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ**» ήταν αυτό που τους έδωσε το μήνυμα, αφού δεν ζητούσε κατάργηση της εξουσίας αλλά τους πρότεινε να χρησιμοποιήσουν την φαντασία.

ΟΤΙ ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΤΟ ΔΑΓΚΩΣΕΙΣ ΓΛΕΨΕ ΤΟ

Ένας τέτοιος καλός τρόπος είναι να αναλάβουν την διαχείριση της εξουσίας νεότεροι άνθρωποι που θα μπορούν να αντιληφθούν και να αφομοιώσουν ευκολότερα τις ανάγκες της νεολαίας. Και αυτοί οι "νέοι" είναι συνήθως κάποιοι απ' αυτούς που ανήκαν κάποτε στο κίνημα που ήθελε να αλλάξει τον κόσμο. Απογοητευμένοι από την αποτυχία της επανάστασης, γνωρίζοντας καλύτερα από κάθε άλλον τους νόμους του καπιταλισμού, αποφάσισαν να εξαργυρώσουν τις γνώσεις και τις εμπειρίες που αποκόμισαν από το επαναστατικό κίνημα. Έτσι σήμερα υπάρχει παγκόσμια μια τάση να κυβερνάει η γενιά των "σαραντάρηδων".

Αποκορύφωμα η ανάδειξη σαν νέου πρόεδρου των ΗΠΑ, της χώρας που κυριαρχεί παγκόσμια, ενός εκπροσώπου αυτής της γενιάς. Και βέβαια μετά αποδεικνύεται ότι δεν αλλάζει τίποτα στις συνθήκες ζωής των ανθρώπων, αντίθετα μάλιστα έχουν χειροτερέψει από τότε ενώ το χάσμα μεταξύ πλούσιων και φτωχών έχει διευρυνθεί. Η ίδια γερασμένη πολιτική που ευνοούσε ο,τιδήποτε ζωντανό, ακολουθείται από νεώτερα πρόσωπα χωρίς

τίποτα ν' αλλάζει στις δομές.

Έτσι λοιπόν το ενδιαφέρον του κόσμου και ειδικά της νεολαίας εξακολουθεί να επικεντρώνεται στο μπάσκετ, στα νάιτ κλαμπ, στην τηλεόραση, στην αχαλίνωτη κατανάλωση πορνοθεαμάτων και σε ο,τιδήποτε άλλο εκτός από την πολιτική. Όμως για να εξακολουθεί να βασιλεύει μια ανίκανη τάξη χρειάζεται καμιά φορά ΚΑΙ την ενεργητική υποστήριξη των υπηκόων της. Χρειάζεται λοιπόν κάτι ριζικά καινούριο. Και ξεκινάει από την καρδιά του ευρωπαϊκού υπερκράτους, την Γερμανία. Όπου στο μεταμφιεσμένο σταλινικό κόμμα εκλέγεται αντιπρόεδρος μια 23χρονη πάνκισα καταληψίας, ενώ ταυτόχρονα το 1/3 της νέας ηγεσίας, είναι κάτω από 30 χρονών

ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ ΝΑ ΓΙΝΟΥΜΕ ΕΥΡΩΠΗ...

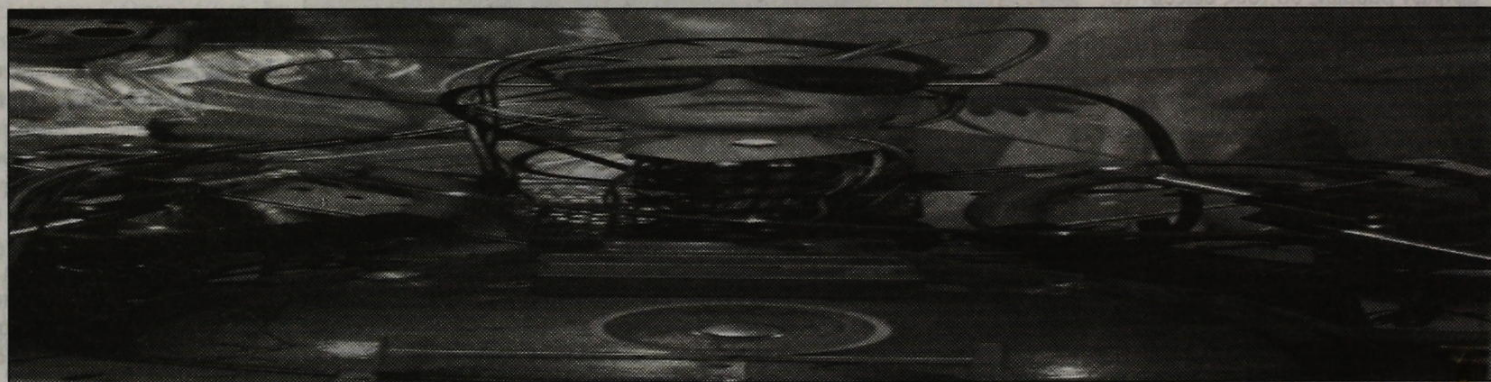
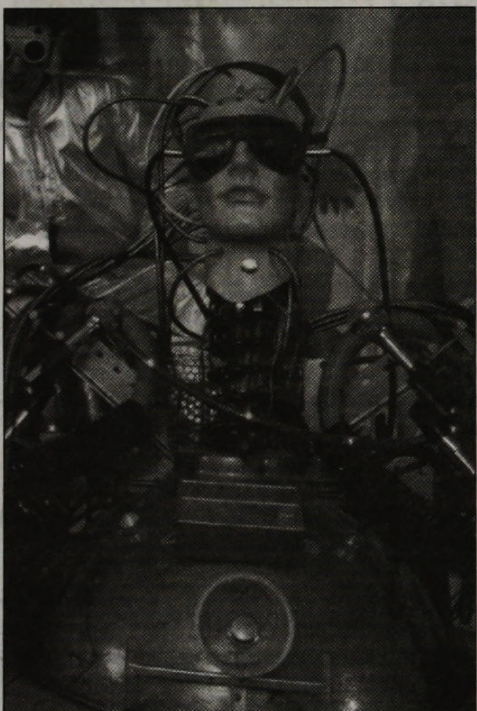
Στην Ελλάδα όμως η γεροντοκρατία εξακολουθεί να κυριαρχεί στην πολιτική. Τα δαμανάκια, ντοράκια, σαμαράκια και άλλοι σαράντα και κάτι είναι ανίκανοι να τυνώσουν το ενδιαφέρον του κόσμου για την πολιτική. Το νέο λοιπόν γίνεται δεκτό με ενθουσιασμό από τον πρώην αντιεξουσιαστή Ρουμελιώτη αλλά και όλων των επίδοξων εραστών της εξουσίας, που έχουν ακόμα ηθικούς ενδοιασμούς να κάνουν το μεγάλο άλμα, αφού η τωρινή πολιτική δεν τους δίνει το ίματζ που χρειάζονται. Τώρα πια μπορεί και η πολιτική να γίνει ίν.

Εκείνο που δεν μας εξηγούν όμως είναι το τι θ' αλλάξει στις ζωές μας κάτι τέτοιο. Γιατί μπορεί μια 23χρονη πάνκισα να θέλει να αλλάξει τον κόσμο και να λύσει πολλά προβλήματα αλλά οι αποφάσεις παίρνονται πολύ μακριά πια, και από τα κοινοβούλια και από τις πολιτικές ηγεσίες. Η κοινωνία χωρίζεται ολοένα και περισσότερο σε δύο κομμάτια. Στο ένα βρίσκονται οι αποκλεισμένοι αυτής της κοινωνίας, οι άνεργοι, οι υποαπασχο-

λούμενοι κλπ. Στο άλλο βρίσκονται όσοι δέχονται να καθορίζονται οι ζωές τους από το American ή - στην από δω πλευρά του Ατλαντικού - το European style of life. Οι άνεργοι δεν πρόκειται να βρουν δουλειά, αλλά και η ίδια δουλειά θα εξακολουθήσει να είναι σκληρά. Η φτώχεια δεν πρόκειται να εξαλειφθεί. Οι πόλεμοι δεν πρόκειται να σταματήσουν. Οι ανάγκες μας θα συνεχίσουν να παραμένουν ανικανοποίητες. Το μόνο που μπορεί να αλλάξει είναι η ζωή των πιο ικανών να υπηρετήσουν με την φαντασία τους και τις ιδέες τους την εξουσία, ώστε να συνεχίσει η κοινωνία να μένει κοιμισμένη. Οι προλετάριοι έχουν έναν ακόμα λόγο να μην εξεγείρονται, αφού οι εκμεταλλευτές τους θα είναι τα ίδια τα υποκείμενα των φαντασιώσεων τους, αυτό που οι ίδιοι θα ήθελαν να είναι αλλά δεν μπορούν. Θα είναι τα αντικείμενα των ερωτικών τους ονειρώξεων: Μια "γκομενάρα" αντιπρόεδρος στην ιταλική βουλή, ένας "τεκνός" δήμαρχος αθηναίων. Για άλλη μια φορά ο σεξισμός - ο υποβιβασμός του αντίθετου φύλου σε αντικείμενο - γίνεται το ισχυρότερο όπλο στα χέρια των εξουσιαστών που θα βάλουν πια το μουνί και τον πούτσο να σέρνουν τα καράβια των κυβερνήσεων (sorry για την "χυδαία" έκφραση, αλλά περισσότερο χυδαία είναι η ίδια η πραγματικότητα).

Η ΕΞΟΥΣΙΑ αποκτά ένα ανθρώπινο πρόσωπο αλλά το παίρνει από μας, μας το στερεί, για να το χρησιμοποιήσει ενάντια μας. Τα καλύτερα μυαλά της γενιάς μας ίσως δεν κινδυνεύουν πια από την πρέζα της ηρωϊκής, αλλά από την πρέζα της εξουσίας. Γι αυτό αν κάποιοι άγνωστος σας προτείνει ξαφνικά να πολιτευτείτε, μην πιστεύετε στις αγνές του προθέσεις. Μπορεί να κερδίσετε κάποιες υλικές απολαύσεις θα χάσετε όμως την ψυχή σας.

Π.Μ.

Ζει ο Μεγαλέξανδρος;

ΜΕΓΑΛΟΣ ο ντόρος που έγινε τελευταία σε ελληνικές και ξένες φυλάδες για την αρχαιολογική "ανακάλυψη του αιώνα". Ο τάφος της Σίβας στην Αλεξάνδρεια της Αιγύπτου είναι ο τάφος του μεγάλου στρατηλάτη Αλέξανδρου. Η εθνική μας υπερηφάνεια θέρεισε. Και ξεχάσαμε για λίγο τη μίζερια μας, τους πολέμους που μαίνονται γύρω μας, "τις αρπαχτές", τις μίζες, τις βίλες. Και υψωθήκαμε σε ένα άλλο επίπεδο. "Αγγίξαμε" έστω και αμυδρά το "ένδοξο" παρελθόν μας. Το "όνειρο" δυστυχώς κράτησε λίγο και αναγκαστήκαμε να γυρίσουμε στην πεζή πραγματικότητα. "Σπουδαίοι" έλληνες αρχαιολόγοι μας ανήγγειλαν τη μεγαλειώδη γκάφα. "Ανθρακες ο θησαυρός".

ΓΙΑΤΙ όμως αυτός ο ντόρος τώρα και όχι πριν τρία χρόνια, όταν έγινε η ανακοίνωση; Μήπως η εξουσία φυλάει "τα καλά της χαρτιά" για τις κατάλληλες στιγμές;

Πράγματι η αρχαιολογία είναι ένα θέμα που "πουλάει". Ιδιαίτερα, όσον αφορά τους πολιτισμούς, που κατά καιρούς άνθισαν στο τμήμα αυτό της βαλκανικής, που ονομάζεται Ελλάδα και χαρτωμένα συμπεκνώνουμε με την βαρύνουσα φράση "αρχαίος ελληνικός πολιτισμός". Ποιούς απ' όλους τους πολιτισμούς που αναπτύχθηκαν; Τον πολιτισμό των ειδωλίων, της κυκλαδικής κοινωνίας της ευημερίας της ύστερης εποχής του χαλκού, των επιβλητικών μυκηναϊκών

τοιχών με τις γυναίκες θεές, της δωρικής τραχύτητας, τον πολιτισμό των σκλάβων της αθηναϊκής ηγεμονίας-τυραννίας των κλασικών χρόνων; Γιατί αν μιλάμε γι' αυτούς, μιλάμε για διαφορετικά πράγματα και όχι για ένα ενιαίο παρελθόν, συνέχεια του οποίου είμαστε εμείς, οι σημερινοί κάτοικοι του χώρου.

Η εικόνα του κόσμου που παρουσιάζεται στο κοινό απέχει πολύ από την πραγματικότητα. Η ουσιαστική αλήθεια θάβεται κάτω από ένα οικοδόμημα ψευμάτων. Οι περισσότεροι νομίζουμε ότι οι αρχαιολογικές ανακαλύψεις διεξάγονται με μοναδικό σκοπό την ανακάλυψη "υπέροχων θησαυρών": χρυσών αντικειμένων, αγαλμάτων, ή τάφων σπουδαίων προσωπικτήτων. Η αρχαιολογία έτσι γίνεται ακίνδυνη, ταυτίζεται με την ιστορία της τέχνης.

Η αρχαιολογία όμως είναι ιστορία. Εξετάζει πολύ μακρινούς - χρονολογικούς - πολιτισμούς, χωρίς τη βοήθεια

γραφικών πηγών. Εξαιτού και ο διαχωρισμός της, ή η ιδιαιτερότητα της σε σχέση με την ιστορία. Σκόπιμα όμως, ταυτίζεται με το άγνωστο, το μυστήριο, το μακρινό. Λέξεις που ελκύουν, αλλά που έχουν ως επακόλουθο το χάσιμο για την αρχαιολογία της ταυτότητάς της, ως ιστορίας. Ετσι εύκολα γίνεται θεαματικό πυροτέχνημα "καταπληκτικών ανακαλύψεων", όπου τα αντικείμενα υψώνονται στο επίπεδο των φετιχ. Η αρχαιολογία αποκόπτεται από την ταυτότητά της ως ιστορία, μόνο στις περιπτώσεις που χρειάζονται "επιστημονικές αποδείξεις" φυλετικής καθαρότητας, υπεροχής, πολιτισμικής συνέχειας. Δεν έχει σημασία ότι αυτό που η αρχαιολογία διδάσκει είναι ότι μόνο φυλετικές καθαρότητες και πολιτισμικές συνέχειες δεν υπάρχουν. Αυτό δεν εμποδίζει στο όνομα αρχαιολογικών κληρονομιών, όπως το όνομα "μακεδονία", να γίνεται βορά στρατιωτικών σχεδίων.

Η ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ προσπαθεί να ανασυνθέσει μέσα από τα υλικά κατάλοιπα - ΟΛΑ τα υλικά κατάλοιπα είναι εξίσου σπουδαία για την αρχαιολογία - και να ερμηνεύσει πολιτισμούς. Δηλαδή τον τρόπο οργάνωσης των κοινωνιών των περιοχών που μελετά, τις μεταξύ των ανθρώπων σχέσεις, τις χαρές και τις λύπες τους. Τον τρόπο με τον οποίο αντιλαμβάνονταν τη ζωή και τον θάνατο, το θείο. Τις σχέσεις τους με άλλες περιοχές κλπ. Και η ανασύνθεση και η ερμηνεία, βέ-

βαια, εμπερικλείουν υποκειμενισμό. Όσο και να προσπαθούμε να αφήσουμε πίσω μας τις δικές μας αντιλήψεις, τον τρόπο σκέψης του δικού μας πολιτισμού, κατανοούμε ότι αυτό πρακτικά είναι αδύνατο.

Βέβαια, υπάρχει κάποια διαφορά ανάμεσα στον υποκειμενισμό που υπαγορεύεται από τα παραπάνω και στην προσπάθεια της εξουσίας να χωρέσει το παρελθόν μέσα στα πλαίσια αυτών, που η κοινωνία δέχεται ως ακίνδυνα και αποδεκτά. Η βουτιά ωστόσο σ' άλλες εποχές, σ' άλλους πολιτισμούς, είναι πολύτιμη γιατί αναδεικνύει ένα πολύχρωμο καλειδοσκόπιο διαφορετικών τρόπων ζωής και σκέψης, κοινωνικών σχέσεων κάποιες φορές ολότελα διαφορετικών απ' τις σημερινές, χωρίς κάποιες φορές κέντρα εξουσίας και μεταφυσικές αντιλήψεις "καλού - κακού". Αντί για την πρόσβαση σ' αυτές τις περιοχές της γνώσης και την όξυνση του κριτικού πνεύματος, η αρχαιολογία βιώνεται σε συσσωρευμένη άχρηστη επιλεγμένων πληροφοριών που κάθε φορά επιλεγμένα χρησιμοποιούνται. Ζούμε στην κατεξοχήν εποχή του θεάματος και η αρχαιολογία αποτελεί ένα ακόμη τέτοιο μέσο. Πολύ επικίνδυνο γιατί διαστρεβλώνεται, πολύ χρήσιμο για να χρησιμοποιείται σαν υπόστρωμα θεωρητικών κατασκευών της εξουσίας. Πολύ "θεαματικό" για να γοητεύει και να αποπροσανατολίζει.

Οι τυρραννοκτόνοι Αρμόδιος και Αριστογείτων

Ε.Ε.

Προσλήψεις στο δημόσιο ή ο δούρειος ίππος της υποταγής

ΓΙΑ ΑΛΛΗ μια φορά, το θέμα των προσλήψεων στο δημόσιο έχει αναστατώσει μεγάλο μέρος της ελληνικής κοινωνίας. Για άλλη μια φορά βλέπουμε ένα αγώνα δρόμου για την κατάκτηση μιας θέσης στο "όνειρο" με όλα τα θεμιτά ή αθέμιτα μέσα.

Αυτή τη φορά βέβαια, η "εκσυγχρονιστική" κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ, θέλει να πείσει πως τώρα με τον διαγωνισμό, χρησιμοποιούνται μόνο θεμιτά μέσα, μια που καταργείται το ρουσφέτι, και εν μέρει όπως δείχνουν οι χιλιάδες των αιτήσεων έχει πείσει. Αυτό αποδεικνύεται από το γεγονός ότι ποτέ στο παρελθόν δεν είχε γίνει τέτοια συρροή αιτήσεων σε ανακοινώσεις υποργειών ή δημοσίων οργανισμών για προσλήψεις κι αυτό γιατί ήταν ελάχιστοι, αυτοί που δεν ήλπιζαν σε κάποιο ρουσφέτι να κάνουν αιτήσεις.

Τελικά όμως τι είναι αυτό το δημόσιο που όλοι θέλουν να εξασφαλίσουν τη "ζωή τους" μέσω αυτού;

Τι είναι το δημόσιο;

Αυτό που φαίνεται με την πρώτη ματιά είναι ότι πρόκειται για δημοσίους οργανισμούς και υπουργεία που παράγουν έργο κοινής ωφέλειας και φυσικά για τον λόγο αυτό απασχολούν πολύ προσωπικό. Υπάρχει όμως η αθέατη πλευρά. Η πλευρά του κράτους. Για τι το δημόσιο είναι κράτος. Όλοι αυτοί που το διοικούν και καθορίζουν τις λειτουργίες του, την εξέλιξη του, ακόμη και τη ζωή και την συμπεριφορά των υφισταμένων τους, ή είναι μέλη της πρωτοβάθμιας μορφής εξουσίας, ή χαμαιλέοντες που αναλόγως που τείνουν τα συμφέροντά τους, στηρίζουν ή όχι την εκάστοτε κυβέρνηση δηλ. ούτως ή άλλως στυλοβάτες του θεσμού του

ξουσίας, οικονομικού και συνειδησιακού ελέγχου του πληθυσμού. Ο οικονομικός έλεγχος είναι αυτός που έτσι κι αλλιώς φαίνεται καθαρά μέσα από τις διαδικασίες και τις λειτουργίες του δημοσίου (μέχρι κι από τις αιτήσεις βγάλανε κάποια εκατομμύρια) και μπορεί ο καθένας να το αντιληφθεί εύκολα. Έγκειται στο γενικότερο και γνωστό σχέδιο της κυριαρχίας της εξουσίας, με τις όποιες γνωστές ή μη αντιστάσεις.

Ο συνειδησιακός έλεγχος είναι αυτός που δεν φαίνεται είναι ύπουλος και γι' αυτό επικίνδυνος. Είναι ο έλεγχος που προς το παρόν, αν αφαιρέσεις μια μικρή μειοψηφία, της ελληνικής κοινωνίας (κυρίως νεολαίας) δεν έχει αντιστάσεις. Είναι τα ιδανικά και ο τρόπος ζωής που λανσάρεται σαν κυριαρχία η εξουσία με όλα τα μέσα της ορατά και μη (βλ. ΜΜΕ) για την διαιώνιση της υπαρ-

κτη παραδοχή της κυριαρχίας της. Το να θέλεις (άσχετα αν μπορείς ή όχι) να γίνεις δημόσιος υπάλληλος, σημαίνει ταυτόχρονα ότι δέχεσαι την πλήρη επικράτηση των επιλογών του συστήματος για το μέλλον της ανθρωπότητας και προσπαθείς να βρεις μια θέση, έστω ποταπή, ύπαρξης μέσα σ' αυτό, με ό,τι άλλο προωθεί αυτό σαν επιλογές "ζωής". Τρόπους συμπεριφοράς, εμφάνισης, κατανάλωσης, διασκέδασης, ακόμη κι ανθρωπίνων σχέσεων και επαφών.

Είναι ταυτόχρονα η λογική που αποστρέφεται έννοιες όπως δημιουργική εργασία, δημιουργική διασκέδαση, ελευθερία επιλογών, δημιουργικών συναναστροφών, αλληλεγγύης, γιατί είναι ταυτόσημη με τελείως αντιφατικές έννοιες όπως ατομικό βόλεμα, μόνιμος μισθός (έστω και μικρός) ένα σπιτάκι, ένα γραφείο, άραγμα κι αδράνεια. Αυτά βέβαια τα γνωρίζουν οι κρατούντες και γι' αυτό το λόγο φροντίζουν σιγά-σιγά, να βάλουν όσο γίνεται περισσότερο κόσμο σε τέτοιες λογικές. Για αυτό το λόγο προκηρύσσουν νέους διαγωνισμούς στο δημόσιο, τη στιγμή που μήνες πριν κάνανε μαζικές απολύσεις λόγω υπεράριθμου προσωπικού. Για το λόγο αυτό τα ΜΜΕ, σαν μηχανισμό εξουσίας κι αυτά, τους παρουσιάζουν σαν κυρίαρχα θέματα της επικαιρότητας. Αν είναι δυνατόν το όνειρο των ανθρώπων όλων να περιοριζόταν σε μια θέση στο δημόσιο θα ήταν ευτυχής. Θα είχαν εξασφαλίσει την διαιώνιση τους και αυτό επιδιώκουν.

Η ματαιοδοξία της νομιμότητας

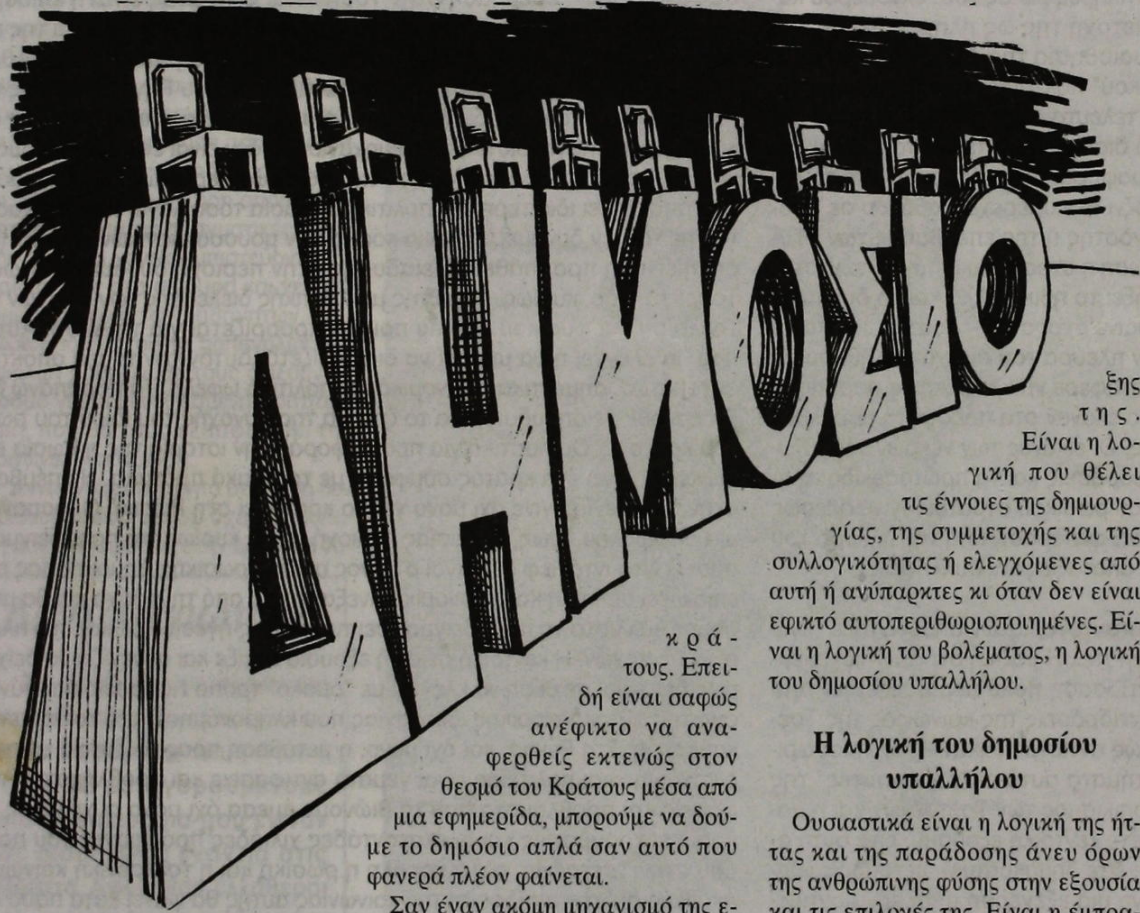
Ένα άλλο μέσον, που χρησιμοποιούν οι μηχανισμοί χειραγώγησης της εξουσίας για να πείσουν έχει να κάνει με ένα συναίσθημα, κυρίαρχο ίσως που υπάρχει σε όλους τους ανθρώπους αυτό της ανασφάλειας. Από την προσωπική ανασφάλεια, των σχέσεων και της επιβίωσης, μέχρι την ανασφάλεια των ιδανικών και της πορείας της ανθρωπότητας. Αυτό φαίνεται από πολύ απλά πράγματα, όπως διαφημίσεις ασφαλιστικών ε-

ταιριών, πολυεθνικών ειδών τροφίμων, καυσίμων, ενδυμάτων, που παρουσιάζονται όλοι να μας αγαπάνε και να ενδιαφέρονται για εμάς με στοργή και τρυφερότητα, μέχρι την μονιμότητα που υπόσχονται στους επίδοξους δημοσίους υπάλληλους και την στοργική εξασφάλιση για όλη τους τη ζωή (βλ. Δάνεια, εφάπαξ, μέσον για βόλεμα των παιδιών τους) με μόνο αντίτιμο της ισόβια υποταγής τους. (τόσο μικρό αντίτιμο δηλαδή) Ακόμη και αυτό απάτη είναι όμως.

Δεν υπάρχει μονιμότητα στο δημόσιο πλέον και αυτό για ευνόητους λόγους. Από την στιγμή που θέλουν να περάσουν αυτή τη λογική στην κοινωνία, πρέπει να συμμετέχουν σ' αυτό το παιχνίδι όσο περισσότερα μέλη της γίνεται. Έχουν χωρίσει λοιπόν τους δημόσιους υπάλληλους σε παρατάξεις ελεγχόμενες από τα κόμματα και αναλόγως ποιοι είναι στην εξουσία την κάθε στιγμή. Οι ανάλογοι άνθρωποι εργάζονται στις δημόσιες υπηρεσίες και όχι πάντα οι ίδιοι. Δεν είναι αυτονόητο, αν είσαι ας πούμε ΠΑΣΟΚ και σε απολύσει η νέα δημοκρατία να επαναπροσληφθείς στο δημόσιο όταν αλλάξει η κυβέρνηση. Εξαρτάται από το ποιος θα έχει το καλύτερο "δόντι" στην νέα διοίκηση του κάθε οργανισμού.

Είναι αυτονόητο όμως, ότι έχεις μπει πλέον στις διαδικασίες αποσύνθεσης της ανθρωπίνης φύσης σου, στις διαδικασίες περιορισμού των αγώνων σου, στην ματαιοδοξία. Μιας μονιμότητας, που όταν την κατακτάς ανακαλύπτεις το ανούσιο του χαράκτηρα της.

Α.Γ.

ΞΗΣ
ΤΗΣ.

Είναι η λο-
γική που θέλει

τις έννοιες της δημιουργίας, της συμμετοχής και της συλλογικότητας ή ελεγχόμενες από αυτή ή ανύπαρκτες κι όταν δεν είναι εφικτό αυτοπεριορισμένες. Είναι η λογική του βολέματος, η λογική του δημοσίου υπαλλήλου.

Η λογική του δημοσίου υπαλλήλου

Ουσιαστικά είναι η λογική της ήττας και της παράδοσης άνευ όρων της ανθρωπίνης φύσης στην εξουσία και τις επιλογές της. Είναι η έμπρα-

κρά-
τους. Επει-
δή είναι σαφώς
ανέφικτο να ανα-
φερθείς εκτενώς στον
θεσμό του Κράτους μέσα από
μια εφημερίδα, μπορούμε να δού-
με το δημόσιο απλά σαν αυτό που
φανερά πλέον φαίνεται.

Σαν έναν ακόμη μηχανισμό της ε-

ΔΑΝΙΑ: Από τις 6 ως τις 12 Μάρτη θα πραγματοποιηθεί στην Κοπεγχάγη διεθνής συνδιάσκεψη κορυφής του ΟΗΕ με θέμα την "Κοινωνική ανάπτυξη".

Σύμφωνα με τους Δανούς συντρόφους όμως σκοπός της συνδιάσκεψης είναι "...να χειραγωγήσουν οι ιμπεριαλιστές εξουσιαστές τις εκρηκτικές κοινωνικές εξελίξεις, που απειλούν να αποσταθεροποιήσουν τα θεμέλια του συστήματος τους. Εξελίξεις όπως οι εξεγέρσεις των πενιχρών στον Τρίτο Κόσμο, τα αυξανόμενα κύματα προσφύγων, εξεγέρσεις μέσα στις μητροπόλεις των ιδίων των πλουσίων βιομηχανικών κρατών, η γενική κρίση αξιοπιστίας των εξουσιαστών απέναντι στον πληθυσμό κλπ. Μέσα α' αυτό το φόντο, η διάσκεψη του ΟΗΕ θα αναζητήσει τις νέες μορφές μιας διεθνώς συνεργαζόμενης κοινωνικής πολιτικής, βασισμένης στα συμφέροντα των ιμπεριαλιστών".

Απέναντι στο σχεδιασμό αυτών των πολιτικών, οι σύντροφοι θα επιχειρήσουν να αντιπαράξουν "...την εκδήλωση της ριζοσπαστικής επαναστατικής αντίστασης ενάντια στην κυρίαρχη παγκόσμια τάξη πραγμάτων, αλλά και της αντιιμπεριαλιστικής αλληλεγγύης με τους απελευθερωτικούς αγώνες και τους καταπιεσμένους σε όλο τον κόσμο".

Για την οργάνωση της μαχητικής αντίθεσης

προς την διάσκεψη σχηματίστηκε στην Κοπεγχάγη ένα κοινό συντονιστικό φόρουμ ομάδων και ατόμων του ριζοσπαστικού χώρου.

Μιλώντας για τη Δανία να πούμε ότι το σύνολο σχεδόν των 26 συλληφθέντων της μεγάλης αντιΕΟΚικής εξέγερσης της 18ης Μάη (ολονύκτιες συγκρούσεις στη εργατική συνοικία Νορρέμπρο της Κοπεγχάγης μετά το δημοψήφισμα για την ένταξη της Δανίας στην ΕΟΚ) αθωώθηκαν σε πρόσφατη δίκη. Κάποιοι μόνο, καταδικάστηκαν σε ποινές δύο μηνών. Αν και οι περισσότεροι συλληφθέντες κράτησαν απολιτική στάση ("περαστικοί"), μια συντρόφισσα έδωσε μέσα στο δικαστήριο μαθήματα πολιτικής αξιοπρέπειας "απολογούμενη":

"...Αρνούμαι να κάνω οποιαδήποτε δήλωση σχετικά με τις εναντίον μου κατηγορίες, επειδή δεν αναγνωρίζω αυτή την διαδικασία και τις ποινές της. Δεν πρόκειται να συμμετάσχω, στη σώου-δίκη σας. Δεν περιμένω δικαιοσύνη από εσάς. Όχι επειδή νομίζω ότι δεν γνωρίζετε την αλήθεια, αλλά επειδή δεν είσατε παρά μαριονέτες του κεφαλαίου και θα με καταδικάσετε σύμφωνα με τους νόμους του κεφαλαίου. Αυτό το σύστημα έχει καταδικάσει και φυλακίσει αμέτρητους ανθρώπους, όχι επειδή υπήρχαν κάποια στοιχεία, αλλά απλώς για να τους χρησιμοποιήσει ως παραδείγματα εκφοβισμού. Και όσο για σένα δικαστή και για σένα

εισαγγελέα: δεν είσατε αθώοι. Είσατε ένα σημαντικό κομμάτι αυτού του μισάνθρωπου συστήματος. Καθημερινά καταδικάζετε και φυλακίζετε ανθρώπους σύμφωνα με τους νόμους και τα διπλά μέτρα και σταθμά του κέρδους. Για όλα αυτά δεν αναγνωρίζω αυτή την διαδικασία και τις ποινές της!!

(από το AUTONOMY NEWSLETTER)

ΓΕΡΜΑΝΙΑ: Η ιδέα για ένα πανγερμανικό συνέδριο του αυτόνομου κινήματος άρχισε να συζητιέται στις αρχές του '94 ενώ πλέον (μετά από αρκετές προπαρασκευαστικές συναντήσεις) έχει πάρει τον δρόμο της πραγμάτωσης του για τις μέρες του Πάσχα του '95. Στηρίζεται στη γενική πολιτική ανάγκη να γίνει μια καταγραφή των 20 τελευταίων χρόνων αυτόνομης αντίστασης, να αντικατοπτρισθούν οι εμπειρίες του πολύμορφου αυτόνομου κινήματος, οι νίκες και οι ήττες του.

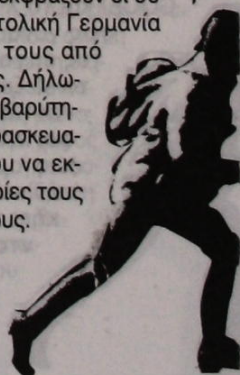
Άλλος σημαντικός παράγοντας για την πραγμάτωση του αυτόνομου συνεδρίου είναι η δημιουργία μιας διαδικασίας συζήτησης και ανταλλαγής πληροφοριών πάνω σε ζητήματα κοινού ενδιαφέροντος που θα συνεισφέρει στην προοπτική ξεπεράσματος κάποιων υπαρχουσών διαφορών μέσα στο κίνημα φύλλο, ηλικία, φυλή κλπ.

Σε πολλές πόλεις έχουν ξεκινήσει προετοιμασίες και έχουν εκδοθεί κείμενα συζήτησης. Στην προπαρασκευαστική συνάντηση του Κάσσελ (26-28 Αυγούστου) συμμετείχαν σύντροφοι από 17 πόλεις, δυτικές και ανατολικές. Η συνάντηση ξεκίνησε με αναφορές σχετικά με την κατάσταση στην κάθε πόλη. Κοινά προβλήματα που εντοπίστηκαν ήταν ηλικιακό χάσμα ανάμεσα σε παλιούς και νέους συντρόφους, ελάχιστη επασχολή των νέων συντρόφων με θεωρητικά ζητήματα και φυσικά οι συνθήκες διαφοροποιήσεις και εχθρότητες ανάμεσα σε διάφορες ομάδες.

Στην προπαρασκευαστική συνάντηση του Αμβούργου (26-27 Νοεμβρίου) βασικό ζήτημα υπήρξε η δόμηση των κυρίως θεμάτων του συνεδρίου.

Αρκετές επιφυλάξεις όμως εκφράζουν οι σύντροφοι από την πρώην ανατολική Γερμανία φοβούμενοι παραγκωνισμό τους από τους "δυτικούς" αυτόνομους. Δήλωσαν πως θα δώσουν ιδιαίτερη βαρύτητα σε μια "ανατολική" προπαρασκευαστική συνάντηση προκειμένου να εκφράσουν τις ιδιαίτερες εμπειρίες τους και την ιδιαίτερη ταυτότητα τους.

DEM ON

Ο κοινωνικός πόλεμος στο Μεξικό συνεχίζεται

ΣΤΙΣ ΑΡΧΕΣ ΦΛΕΒΑΡΗ,

ινδιάνοι της φυλής tzotzil, οπαδοί του EZLN, έφραξαν με οδοφράγματα από πέτρες και κορμούς δέντρων τους αυτοκινητόδρομους που οδηγούν στους δήμους El Bosque, San Andres, Simojovel και στις κοινότητες Nachiton, Aldama, El Pianar, Puerto Cate κ.ά. Οι ινδιάνοι, που κρατούσαν ματσέτες, αλλά δεν πρέπει να ήταν οπλισμένοι, εκτός ίσως από μερικά μικρά όπλα, είχαν τοποθετήσει πάνω που έλεγαν: "ΣΤΟΠ. Ζαπατιστικό μπλόκο. Αυτό το μπλόκο διαφυλάσσει τον οικισμό μας από την είσοδο κάθε εκπροσώπου της τυραννίας, είτε είναι δικαστικός αστυνομικός, είτε της δημόσιας ασφάλειας, είτε στρατιώτης. Η είσοδος είναι ελεύθερη σε κάθε πολίτη που ζει στην περιοχή". "Προς τον πληθυσμό: λυπούμαστε, αλλά σ' αυτήν την εξεγερμένη ζαπατιστική περιοχή, απαγορεύεται η είσοδος οιοπονευματωδών και ναρκωτικών, γιατί το μόνο που κάνουν είναι να βλάπτουν την υγεία μας και να μας φτωχαίνουν περισσότερο." "Καλωσορίσατε στον εξεγερμένο δήμο San Andres Sacamach, της εξεγερμένης πολιτείας Chiapas". Ο δήμαρχος του San Andres δήλωσε ότι από τους 22.000 κατοίκους του οικισμού, οι 3.000 είναι οπαδοί του EZLN. Τις ίδιες μέρες, μια εκατοντάδα αγροτών της OCEZ (Αγροτική Οργάνωση Emiliano Zapata) κατέλαβε ένα αγρόκτημα έκτασης πάνω από 600 εκτάρια. Οι αγρότες, πολλοί από τους οποίους φορούσαν κουκούλες, δήλωσαν ότι οι καταλήψεις τσιφλικιών "είναι τμήμα του αγώνα για τη γη". Ο μεγαλύτερη νωτρόφος της Chiapas Alberto Toache δήλωσε ότι το τελευταίο διάστημα έχουν γίνει πάνω από 30 εισβολές σε αγροκτήματα, ενώ εσχουν κλαπεί και 700 βοοειδή. Ο Toache πρόσθεσε ότι συγκροτούνται "ομάδες αυτοάμυνας" που θα αναλάβουν δράση αν η κυβέρνηση δεν κινηθεί ενάντια στους ινδιάνους και τις καταλήψεις γης.

Η κοινωνική αναταραχή, όμως, δεν περιορίζεται μόνο στην πολιτεία Chiapas. Η ομοσπονδιακή δικαστική αστυνομία ανακοίνωσε ότι στην πολιτεία Guerrero συνελήφθησαν 17 άτομα για κατοχή εκρηκτικών, πυρομαχικών, όπλων υψηλού διαμετρήματος και στολών παρόμοιων με αυτές των μαχητών του EZLN. Διάφορα περιστατικά "κοινωνικής αταξίας" αναφέρονται τον τελευταίο καιρό και στην πολιτεία Tabasco. Τέλος, στις 5 Φλεβάρη, στην πόλη Queretaro, πρωτεύουσα της πολιτείας Queretaro, πραγματοποιήθηκε μια ανοιχτή συγκέντρωση συντονισμού και δράσης ενάντια στο καθεστώς που συγκατέστησε από 87 ανεξάρτητες οργανώσεις, ανάμεσά τους οργανώσεις γειτονιάς, ινδιάνικες οργανώσεις, όπως το Συμβούλιο 500 Χρόνια Αντίστασης του Guerrero και το Συμβούλιο 500 Χρόνια Αντίστασης των Mayas, αγροτικές οργανώσεις, όπως το CIOAC, το COCEI και το X'NICH, οργανώσεις γυναικών, ανεξάρτητες εργατικές ενώσεις, το Μεξικάνικο Δίκτυο ενάντια στη NAFTA, φοιτητικές οργανώσεις, οργανώσεις πολιτών και η CND (διαρκής συνέλευση συντονισμού των α-

Τσετσενία: Εσωτερικός Πόλεμος;

Δύο μήνες περίπου από την έναρξη του πολέμου στην Τσετσενία η αιματοχυσία συνεχίζεται χωρίς να υπάρχει κάτι που να προμηνύει το τέλος της. Ο ρωσικός στρατός δεν έχει δείξει μέχρι τώρα πως μπορεί να ανταγωνισθεί τον πρώην αντίπαλό του στρατό των ΗΠΑ, τόσο στο επίπεδο της στρατηγικής ικανότητας όσο και στο επίπεδο των θεαματικών και τηλεοπτικών ελιγμών.

ΔΕΚΑΔΕΣ είναι οι Ρώσοι αξιωματικοί που αρνούνται να οδηγήσουν τις μονάδες τους - που στην πλειοψηφία τους αποτελούνται από 18χρονους, άπειρους φαντάρους - στο πεδίο των μαχών ή καλύπτοντας στο σφαγείο του Γκρόζνι και των περιοχών της Τσετσενίας όπου η πολιτική του προέδρου Ντουρντάγιεφ συνεχίζει να πολεμά. Πολλές είναι οι μονάδες που αρνούνται να υπακούσουν στις διαταγές του Κρεμλίνου και αναλαμβάνουν μόνες τους πρωτοβουλίες: ανταλλάσσουν αιχμαλώτους με τους Τσετσένους αυτονομιστές ή απλά λιποτακτούν.

ΠΩΣ ΜΙΑ ΥΠΟΤΙΘΕΜΕΝΗ "επιχείρηση ημερών", που ξεκίνησε με την ανοιχτή ανοχή της Δύσης κατέληξε να γίνει η πολιτική ταφόπλακα του Γιάλτσιν και του επιτελείου του και να κατατροπώσει το γόητρο της ρωσικής εξουσίας στο εσωτερικό και το εξωτερικό. Αυτό είναι από τα πλέον αγαπητά θέματα συζήτησης αναλυτών στα διεθνή μ.μ.ε. Ο καθένας προτείνει τις δικές του ερμηνείες που έχουν, πάντως, ένα κοινό σημείο: η Ρωσία δεν μπορεί να θεωρείται ακόμη πλήρως μέλος του "ελεύθερου κόσμου". Γι' αυτό άλλωστε και η συμμετοχή της ως πλήρης μέλος της ΟΑΣΕ φαίνεται να αναβάλλεται. Η ευαισθησία της Δύσης δεν πηγάζει από το ίδιο το γεγονός ενός "εσωτερικού" πολέμου από την πλευρά της ρωσικής εξουσίας, αλλά από το ότι η τελευταία δεν κατάφερε να τον αποπερατώσει σε ένα σύντομο χρονικό διάστημα, ούτε και να ελέγξει τις επιπτώσεις του πολέμου και των πληροφοριών που έφταναν από το μέτωπο. Γιατί ο βομβαρδισμός του Γκρόζνι δεν υπερέχει καθόλου σε βαρβαρότητα του βομβαρδισμού της Βαγδάτης ή της επέμβασης των ΗΠΑ στον Παναμά το 1989. Σε κάθε περίπτωση η στρατιωτική πύγμή των ισχυρότερων χρησιμοποιήθηκε για να πλήξει το ηθικό αλλά και το δυναμικό των αντιπάλων ακόμα και αν αυτό σήμαινε άχρηστες -στρατιωτικά- καταστροφές και χιλιάδες θύματα από την πλευρά του άμαχου πληθυσμού. Το επιτελείο του Γιάλτσιν όμως, δεν κατάφερε να κρύψει ή να παραποιήσει τα γεγονότα με την επιτυχία που το έκαναν στο πρόσφατο παρελθόν οι αντίστοιχες αμερικανικές υπηρεσίες. Οι εικόνες των νεκρών νέων Ρώσων έφτασαν πολύ γρήγορα στις τηλεοράσεις και τα πρωτοσέλιδα η ανυπακοή αξιωματικών και φαντάρων του ρωσικού στρατού έγινε αμέσως γνωστή και προκάλεσε μια απελπισμένη αντίδραση από την πλευρά του ρωσικού Υπουργείου Άμυνας: μαζικές αποταξίες και συλλήψεις.

ΕΠΙΛΕΟΝ, η αντίσταση των Τσετσένων αυτονομιστών αποδείχτηκε πολύ ισχυρότερη απ' ό,τι αρχικά είχε υπολογιστεί. Η μαζική στρατιωτική επέμβαση της Μόσχας προκάλεσε την αντίδραση πολύ περισσότερων από τους οπαδούς του Ντουρντάγιεφ. Οι αντιδράσεις της κοινωνίας της Τσετσενίας στο αυταρχικό τοπικό καθεστώς αντιστράφηκαν -ίσως προσωρινά-, όταν φάνηκε πως λύνουν τα ζητήματα αυτά οι "δημοκράτες" της Μόσχας. Ο, έστω κι αλλιώς, έντονος τοπικισμός των Τσετσένων και η μακρόχρονη ανυπακοή τους στην εκάστοτε κεντρική εξουσία - είτε αυτή ονομαζόταν τσαρική, είτε μπολσεβίκικη, είτε δημοκρατική- μεταμορφώθηκε σε πραγματική εξέγερση. Γιατί μόνο μια εξέγερση μπορεί να αντιμετωπίσει τόσο σθεναρά τον ισχυρότερο ποσοτικά και ποιοτικά στρατό. Το κατά πόσο θα μπορέσει να κυριαρχήσει η πλευρά του Κρεμλίνου ή των "μαφιόζων" αυτονομιστών θα εξαρτηθεί κυρίως από τη στάση του πληθυσμού της Τσετσενίας. Το σίγουρο είναι πως αν η κεντρική εξουσία συ-

νεχίσει να έχει την παρούσα αντίληψη αντιμετώπισης των αντιπάλων ή ανταγωνιστών της, η αυταρχική πολιτική του Ντουρντάγιεφ θα συνεχίσει να οικειοποιείται, κατά ένα μεγάλο μέρος, την πατροπαράδοτη αντίθεση της ντόπιας κοινωνίας εναντίον της Μόσχας.

ΤΡΕΙΣ ΦΑΙΝΟΝΤΑΙ να είναι οι σημαντικότεροι παράγοντες που οδηγούν στη ρωσική επέμβαση στην Τσετσενία. Ο πρώτος είναι η επιθυμία του Γιάλτσιν να ανεβάσει το καταρρακωμένο γόητρο του ίδιου και της πολιτικής του. Η συνταγή είναι γνωστή. Την ακολούθησαν στο παρελθόν, άλλοτε με επιτυχία κι άλλοτε όχι, οι συνάδελφοί του Ρήγκαν, Μπους και Κλίντον. Μόνο που αποδείχτηκε πως ο σημερινός ρωσικός στρατός και κυρίως ο προπαγανδιστικός του μηχανισμός δεν είναι εφάμιλλος τους αμερικανικού. Ύστερα, ο έλεγχος των ρωσικών περιοχών του Καυκάσου έχει αποκτήσει ιδιαίτερη γεωπολιτική σημασία τόσο λόγω της γειννιάσής του με τον, εν δυνάμει, εχθρικό κόσμο των μουσουλμανικών κρατών (έκδηλη είναι η προσπάθεια διείσδυσης στην περιοχή δυνάμεων όπως η Τουρκία), όσο, κυρίως, λόγω της μελλοντικής διέλευσης των αγωγών πετρελαίου και φυσικού αερίου που θα προορίζεται για τη Δύση. Αυτός που θα ελέγχει ή θα μπορεί να διαχειρίζεται αυτόν τον τομέα αποκτάει αυτομάτως, σημαντικά οικονομικά και πολιτικά ωφέλη. Τα παραπάνω δεν ξεπερνούν σε σπουδαιότητα το ζήτημα της συνοχής του ίδιου του ρωσικού κράτους. Ουσιαστικά για πρώτη φορά στην ιστορία της Ρωσίας επιδιώκει να γίνει ένα κράτος σύμφωνα με τα δυτικά πρότυπα. Η επέμβαση στην Τσετσενία έγινε όχι μόνο για να κρατηθεί στη Ρωσική Ομοσπονδία μια αμφιβόλου, ίσως, σημασίας περιοχή, αλλά κυρίως για παραδειγματισμό. Ο Ντουρντάγιεφ δεν είναι ο μόνος ηγέτης ρωσικής Δημοκρατίας που επιδιώκει πολιτική και οικονομική ανεξαρτησία από τη Μόσχα και θα μπορούσε κάλλιστα να παραδειγματίσει τις τοπικές ηγεσίες άλλων, πιο πλούσιων περιοχών. Η κεντρική ρωσική εξουσία έδειξε και συνεχίζει να δείχνει πως δεν είναι σε θέση να ελέγξει με "ομαλό" τρόπο τις τάσεις αποσύνθεσης της αυτοκρατορικής ιδεολογίας που κληρονόμησε από το σοβιετικό καθεστώς. Στη Ρωσία, και όχι μόνο, η μετάβαση προς το δυτικό μοντέλο οικονομίας και πολιτείας είναι γεμάτη αντιφάσεις και προβλήματα. Αντιφάσεις και προβλήματα που τα βιώνουν άμεσα όχι μόνο οι χιλιάδες νεκροί και τραυματίες και οι εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες του πολέμου στην Τσετσενία, αλλά και όλη η ρωσική και η τσετσενική κοινωνία. Ακριβώς απ' την αντίδραση της κοινωνίας αυτής θα φανεί κατά πόσο αυτή η "αλλαγή" θα συνεχίσει ή θα δούμε στο μέλλον νέες, απρόβλεπτες, ευχάριστες ή ακόμα πιο δυσάρεστες εξελίξεις.

Α.Χ.

Μεταψυχροπολεμική Ασφάλεια

Αμερικανοί κυβερνητικοί απεσταλμένοι στη Ρωσία ανακήρυξαν το Ινστιτούτο Ατομικής Ενέργειας Kurchatov, στην καρδιά της Μόσχας, ως τον πιο αψύλακτο και επιδεκτικό κλοπών πυρηνικό σταθμό στην πρώην Σ.Ε. Το Ινστιτούτο, που στεγάζει εκατοντάδες κιλά πυρηνικού υλικού, δεν είχε, αναφέρουν, επαρκή μηχανογράφηση, ηλεκτρονικό έλεγχο των εισόδων και σύστημα περίφραξης. Μετά την επιτυχή επιχείρηση ασφάλισης του Kurchatov, που πραγματοποιήσαν επιτελεία αμερικανών ειδικών, η Ρωσία υπέγραψε συμφωνία με τις Η.Π.Α. για άλλα έξι παρόμοια τεστ ασφαλείας σε άλλες πυρηνικές εγκαταστάσεις της. Οι πρωτοβουλίες αυτές "εγγύησης της παγκόσμιας ασφάλειας" των Η.Π.Α., προβάλλονται επιδεικτικά από το διεθνή τύπο, ενώ παραμένει απόρρητο το μεγαλύτερο μέ-

ρος των στοιχείων για την παγκόσμια πυρηνική βιομηχανία και τις πολιτικοστρατιωτικές της ισορροπίες.

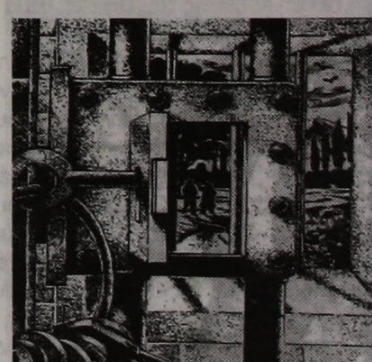
Χόμπυ σε "καιρό ειρήνης"

Στην πόλη Kalix, στα σουηδο-φινλανδικά σύνορα, η στρατιωτική φαντασία εκσυγχρονίζεται. Οι ειδικοί του σουηδικού στρατού ετοιμάζουν καταφύγια από βομβαρδισμούς χτίζοντας τεράστια ιγκλού. Οι χώροι αυτοί,

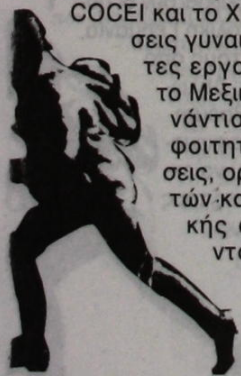
σχεδόν αποκλειστικά φτιαγμένοι από πάγο, όπου γίνονται από πέτρις εντατικές στρατιωτικές δοκιμές, "απορροφούν τις εκρήξεις, είναι σχεδόν αδράτοι από ψηλά και δεν τους πιάνουν οι υπεριώδεις ακτίνες των στρατιωτικών ραντάρ". Επίσης, χτίζονται εύκολα, γρήγορα και σχετικά φτηνά. Και, όπως και το γνωστό για την πολυτέλεια και τον άψογο σχεδιασμό του, πυρηνικό καταφύγιο του Τσώρτσιλ και τα ιγκλού είναι αρκετά ευρύχωρα, ώστε να φιλοξενήσουν την κυβέρνηση, τα ανώτατα στρατιωτικά στελέχη και το στενό τους κύκλο σε μια επικείμενη πολεμική σύρραξη στην περιοχή.

Συνεχίζεται η τακτική της εξαφάνισης διαφωνούντων στην Τουρκία

Στις αρχές Φλεβάρη η τουρκική αστυνομία συνέλαβε και στη συνέχεια εξαφάνισε πέντε συντάκτες του

αντιπολιτευτικού εντύπου "Κουρτουλούς". Ύστερα από νυχτερινή έφοδο ασφαλών με πολιτικά σε σπίτι της συνοικίας Ζεϊτέμ Μπουρνου, συνελήφθησαν τέσσερις γυναίκες, οι Τουρκάν Μπαλαμπάν, Φετιτζέ Αϊντάν Τζελέν, Γκιαζικιουλού Γκιουντέρ και Φκιουλασάρεμ Οζτούρκ και ο Μεχμέτ Τιλντίς. Παρά τις προσπάθειες συγγενών και φίλων τους, οι αστυνομικές αρχές της Κωνσταντινούπολης αρνούνται να δώσουν οποιαδήποτε πληροφορία για την τύχη των συλληφθέντων.

Για τον Εμίλ Ανρύ

ΣΤΙΣ 12 ΦΛΕΒΑΡΗ του 1894 ο Εμίλ Ανρύ τινάζει στον αέρα ένα κεντρικό καφενείο του Παρισιού, θέλοντας να εκδικηθεί την μπουρζουαζία και τα δεινά που υπέφερε η εργατική τάξη. Η έκρηξη σκότωσε έναν, τραυμάτισε άλλους 20 και κατέστρεψε ολοσχερώς το καφενείο. Μια πράξη ψυχρής εκδικητικής μανίας που συγκλόνισε όλη την γαλλική κοινωνία και δίχασε το αναρχικό κίνημα.

Ο ΑΝΡΥ υιοθετούσε τη λογική της συλλογικής ευθύνης, μετατείθοντας την επαναστατική χρήση βίας από την εξάλειψη των φυσικών υπευθύνων και των αντιπροσώπων συμβόλων των καταπιεστικών θεσμών, στο σύνολο της αδιάφορης και αδρανούς κοινωνίας.

ΓΕΝΝΗΜΕΝΟΣ στα 1872 στην Ισπανία (ήταν γιός εξόριστου κομμουνάριου) επέστρεψε στην Γαλλία όταν δόθηκε χάρη στον πατέρα του. Λαμπρός μαθητής εξασφαλίζει την είσοδο του στην Πολυτεχνική Σχολή όπου εκεί πείστηκε για το ορθό και δίκαιο των αναρχικών θεωριών. Εγκατέλειψε τις σπουδές του και την προοπτική μιας πετυχημένης σταδιοδρομίας και αφιερώθηκε ολόψυχα στην προπαγάνδη των αναρχικών ιδεών με την δράση.

ΤΟ 1893 τοποθετεί βόμβα στα γραφεία της "Εταιρείας Ορυχείων Καρμώ" που εκείνη την εποχή είχε καταστεί μια απεργία εργατών γης με πρωτοφανή αγριότητα. Η βόμβα όμως ανακαλύφθηκε και μεταφέρθηκε στο αστυνομικό τμήμα όπου και εξερράγη σκοτώνοντας πέντε αστυνομικούς. Ένα χρόνο αργότερα τινάζει στον αέρα το καφενείο και συλλαμβάνεται μετά από σύντομη καταδίωξη.

ΚΑΤΑ την διάρκεια της δίκης του αρνείται να δεχθεί την βοήθεια ενός οικογενειακού γιατρού που προσπάθησε να τον βγάλει τρελό και υπερασπίστηκε με φανατισμό τις πράξεις του. Η απολογία του αποτελεί την πιο σαφή και ανυποχώρητη δήλωση υπεράσπισης της προπαγάνδας με την δράση.

"Ήμουν πεπεισμένος πως η υπάρχουσα κοινωνική οργάνωση ήταν κακή. Ήθελα να αγωνιστώ ενάντια

της για να επισπεύσω την εξάλειψή της. Εφερα μαζί μου στον αγώνα ένα βαθύ μίσος που γινόταν πιο έντονα κάθε μέρα που περνούσε από το αποτρόπαιο θέαμα της κοινωνίας, όπου όλα είναι χαμερπή, όλα είναι γεμάτα δειλία, όπου το κάθε τι αποτελεί φραγμό για την ανάπτυξη των ανθρώπινων παθών, για τις γενναιόδωρες τάσεις της καρδιάς, για την ελεύθερη ροή της σκέψης...

Ήθελα να αποδείξω στους μπουρζουάδες πως οι απολαύσεις τους δεν θα διαρκέσουν πολύ, πως οι απαίσιες θρίλες τους θα τιναχθούν στον αέρα, πως η χρυσή τους αγελάδα θα έτρεμε βίαια πάνω στο βόθρο της μέχρης που το τελευταίο χτύπημα να την σωριάσει στην λάσπη και τα αίματα... Οι αναρχικοί δεν νοιάζονται για την σωτηρία της ζωής των αστών γυναικών και των παιδιών τους, γιατί κανείς δεν νιάζεται για τη σωτηρία της ζωής των γυναικών και των παιδιών εκείνων που αγαπούν. Δεν είναι αθώα θύματα εκείνα τα παιδιά που πεθαίνουν από αναιμία στις παραγκοσυνοικίες, γιατί δεν υπάρχει ψωμί στο σπίτι τους; Ή εκείνες οι γυναίκες που χάνουν το χρώμα τους μέσα στα ανήλια εργαστήρια σας και γίνονται κομμάτια για να κερδίσουν σαράντα δεκάρες την ημέρα και είναι τυχερές όταν δεν καταλήγουν πόρνες από την φτώχεια; Εκείνοι οι γέροι που σ' όλη τους τη ζωή, τους έχετε κάνει μηχανές μέσα στην παραγωγή και τους ρίχνετε στα σκουπίδια ή στα γηροκομεία των πόρων όταν χάνουν πια την δύναμη τους; Τουλάχιστον σας έχετε το θάρρος να παραδεχθείτε τα εγκλήματα σας, αξιότιμοι κύριοι της μπουρζουαζίας, και να συμφωνήσετε πως τα αντίποινα μας είναι απόλυτα νόμιμα!" ... "Κρεμάσατε ανθρώπους στο Σικάγο, αποκεφαλίσσατε άλλους στο Μομπρισάν και το Παρίσι, εκείνο όμως που δεν θα μπορούσατε ποτέ να εξολοθρεύσετε είναι ο αναρχισμός. Οι ρίζες του είναι βαθιές: γεννιέται μέσα στην καρδιά μιας κοινωνίας που σωριάζεται στο χώμα. Είναι μια βίαιη αντίδραση ενάντια στην κατεστημένη τάξη πραγμάτων. Αντι-

προσωπεύει τις βλέψεις της ελευθερίας και της ισότητας που συντρίβουν την υπάρχουσα εξουσία: Βρίσκεται παντού ολόγυρά σας, πράγμα που κάνει αδύνατο να τον συλλάβετε. Στο τέλος θα σας σκοτώσει όλους σας..."

ΔΕΧΘΗΚΕ στωικά την καταδίκη του σε θάνατο λέγοντας "Προκαλούμε τον θάνατο και ξέρουμε πως να τον αντέξουμε."

Η ΠΡΑΞΗ του Ανρύ υποκινήθηκε από μια ψυχρή λογική και ένα ελεγχόμενο φανατισμό για την κατεστημένη τάξη πραγμάτων και άνοιξε ένα ευρύ κύκλο προβληματισμού για χρήση των μέσων για την επίτευξη του σκοπού.

Ο ΕΜΙΛ ΑΝΡΥ δεν έγινε ποτέ απόλυτα αποδεκτός από τους αναρχικούς κύκλους της εποχής του και το ίδιο συμβαίνει και τώρα. Το "δεν υπάρχουν αθώοι" που εκφώνησε κατά την διάρκεια της δίκης του για να δικαιολογήσει τον θάνατο των θαμώνων του καφενείου δεν ταίριαζε και δεν ταιριάζει στην αναρχική ηθική όσο αλήθεια επιμέρους και αν περιέχει. Η συλλογική ευθύνη είναι γέννημα της κρατικής κατασταλτικής λογικής που σκοπό είχε και έχει την διατήρηση της υποδούλωσης της κοινωνίας και το να καταντήσει αδύνατη την επαναστατική ορμή προς την απελευθέρωση της. Την σύγχρονη εφαρμογή της την βλέπουμε ακόμα στις θηριώδεις πράξεις της Ισραηλινής κυβέρνησης εις βάρος των παλαιστίνιων αμάχων, την βλέπουμε σε εκατοντάδες άλλα μέρη του κόσμου, Κουρδιστάν, Ιράκ, Μεξικό κλπ. την βλέπουμε σε εκατομμύρια μικρές ή μεγάλες πράξεις εξαθλίωσης και ατίμωσης των ελεύθερων ανθρώπων σε όλο τον κόσμο.

Ο ΕΜΙΛ ΑΝΡΥ κινήθηκε ανάμεσα στην υπέρμετρη αγάπη και αλληλεγγύη για τα καταπιεζόμενα στρώματα του πληθυσμού από την μια, και στην αηδία και το μίσος ενάντια στους καταπιεστές από την άλλη. Το πρόβλημα είναι κατά τη γνώμη μου ότι δεν κατάφερε να βρεί εκεί την αναγκαία ισορροπία καταλήγοντας σε έναν ατελέσφορο και αναποτελεσματικό μηδενισμό.

ΔΡΕΣΔΗ 1944

Χαριστική βολή στον ναζισμό

ΣΤΙΣ 13-14-15 ΦΛΕΒΑΡΗ του 1945, στο όνομα της ελευθερίας και του αγώνα ενάντια στο φασισμό, τα αγγλικά και αμερικάνικα αεροσκάφη πραγματοποιούν μια από τις μεγαλύτερες σφαγές άμαχου πληθυσμού, καθόλη τη διάρκεια του δεύτερου παγκόσμιου πολέμου. Χίλια βομβαρδιστικά ανέλαβαν να εξαφανίσουν τη Δρέσδη από τη χάρτη και αρκετοί τόνοι βομβών έφεραν στο πέρας την αποστολή τους. Η πόλη, χωρίς σημαντική βιομηχανία, αποτέλεσε τόπο συγκέντρωσης 600000 περίπου προσφύγων που θεωρούσαν ότι ένας βομβαρδισμός της πόλης δεν θα ήταν δυνατός αφού δεν θα απέφερε σημαντικά οφέλη στους προελαύνοντες "συμμάχους".

Η επίσημη συμμαχική αιτιολόγηση για το βομβαρδισμό της Δρέσδης ήταν η παρεμπόδιση των κινήσεων του καταρρέοντος ναζιστικού στρατού από την στρατιά των προσφύγων, που πανικόβλητοι θα δυσχέραιναν τις κινήσεις της Βέρμαχτ στην προσπάθειά τους να απομακρυνθούν από την περιοχή. Βέβαια δικαιολογίες θα μπορούσαν να βρεθούν άπειρες, κυνικές ή αληθοφανείς για να δικαιολογήσουν το ολοκαύτωμα και την αγριότητα σε βάρος των εξαθλιωμένων και ηττημένων γερμανών. Την βία και τις θηριώδεις του χιτλερικού καθεστώτος πλήρωσαν με τρόπο τελείως απάνθρωπο, άνθρωποι που ακόμα και παραπλανημένοι, μικρή συμμετοχή είχαν σ' αυτή.

Το ξημέρωμα της 19 Φλεβάρη, έβρισκε τη Δρέσδη τελείως κατεστραμένη, να δέχεται το τελευταίο χτύπημα 700 αμερικανικών ιπτάμενων φρουρίων. Ήταν η χαριστική βολή σε μια βαθιά τραυματισμένη πόλη. Από τους 1.000.000 περίπου μόνιμους κατοίκους και πρόσφυγες στα συντρίμια κοίτονταν 200.000 έως 300.000 νεκροί. Οι αριθμοί ποικίλουν ανάλογα με τις πηγές. Αυτό που είναι βέβαιο είναι ότι στη κατεστραμένη Δρέσδη δεν απόμειναν αρκετά ζωντανά να θάψουν τους πεθαμένους.

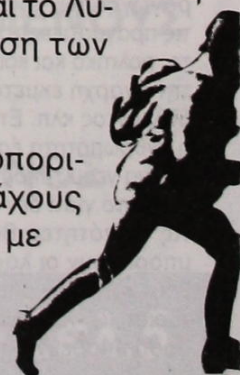
Η ιστορία κατεχώρησε άλλη μια «νίκη των απελευθερωτών» γιατί ως γνωστό αυτοί γράφουν την ιστορία.

11 ΦΛΕΒΑΡΗ 1932 Ο Πάπας Πίος ο ΧΙ αποφασίζει την στήριξη των φασιστών. Το Βατικανό συμπλέει με τον Μουσολίνι. Οι δύο όψεις του ίδιου νομίσματος.

12 ΦΛΕΒΑΡΗ 1894 Βόμβα στο καφενείο του σταθμού του Σαιν Λαζάρ στο Παρίσι, με ένα νεκρό και 20 τραυματίες. Την βόμβα έβαλε ο Εμίλ Ανρύ σε ένδειξη διαμαρτυρίας για τη δολοφονία του Αύγουστου Βαγιάν.

11 ΦΛΕΒΑΡΗ 1934 Στην Βιέννη και το Λύντς αρχίζει η ένοπλη εξέγερση των Αυστριακών σοσιαλδημοκρατών.

11-14-15 ΦΛΕΒΑΡΗ 1945 Αεροπορικές επιδρομές ενάντια σε αμάχους στη γερμανική πόλη της Δρέσδης με 200000-300000 νεκρούς.

GATT: Η αναδιάρθρωση γεννά υποταγή

Αναφορικά με την επικύρωση από το ελληνικό κοινοβούλιο της GATT, ακολουθούν μερικές πληροφορίες και μία πρόχειρη κριτική. Το θέμα είναι σημαντικό για το μέλλον όλου του πλανήτη και θα ακολουθηθούν άρθρα πιο λεπτομερή, κυρίως για την ελληνική πραγματικότητα.

Γενικά

Την εβδομάδα μεταξύ 11 και 15 Απριλίου έγινε η τελική συνδιάσκεψη για την υπογραφή της νέας συμφωνίας για την GATT (Γενική Συμφωνία Δασμών & Εμπορείου) στο Μαρακές (Μαρόκο). Συμμετείχαν υπουργοί και εμ ρειρογνώμονες από χώρες όλου σχεδόν του κόσμου, εκπρόσωποι τραπεζών, του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, οργανισμών κλπ. Η συμφωνία αυτή ισχύει από την 1.1.95 ως το 2005. Τη συμφωνία υπέγραψαν συνολικά 118 χώρες, μετά από 7 χρόνια διαπραγματεύσεις.

Η σημασία της συμφωνίας

Η νέα συμφωνία έχει σκοπό την φιλελευθεροποίηση της διεθνούς αγοράς. Αυτό σημαίνει ριζικές μεταβολές στο σύστημα διακίνησης των αγαθών, αλλά - κυρίως - στην αλλαγή της δασμολογικής πολιτικής ορισμένων χωρών ή συνασπισμών κρατών (π.χ. Ευρωπαϊκή Ένωση). Μέχρι τώρα τα κράτη, για να προστατέψουν την εθνική αστική τάξη τους και τα προϊόντα ή υπηρεσίες που διέθεταν ή διαχειρίζονταν στην εσωτερική ή διεθνή αγορά, ενίσχυαν τις εξαγωγές με κρατικές επιδοτήσεις και εφάρμοζαν δασμούς στις εισαγωγές. Με την υπογραφή της GATT, προβλέπεται σταδιακή κατάργηση των εξαγωγικών επιδοτήσεων στα γεωργικά προϊόντα και τον περιορισμό των ενισχύσεων των αγροτών, το άνοιγμα της αγοράς των κλωστοϋφαντουργικών, την κατάργηση εμποδίων στη διακίνηση των οπτικοακουστικών μέσων και τη ρύθμιση θεμάτων που σχετίζονται με τη ναυτιλία το περιβάλλον, τα ανθρώπινα δικαιώματα, το βιομηχανικό σχεδιασμό, το "εργατικό νταμπινγκ" κλπ.

Η GATT ουσιαστικά ρυθμίζει το ύψος των δασμών που θα επιβάλλονται στα εισαγόμενα προϊόντα. Επίσης απελευθερώνει διάφορες υπηρεσίες και κυρίως τις χρηματοπιστωτικές. Σκοπός αυτών των ρυθμίσεων είναι ο "θεμιτός ανταγωνισμός", η μαγική λύση δηλαδή του νεοφιλελευθερισμού για όλα τα προβλήματα: ο ανταγωνισμός φέρνει την ποιότητα και την πρόοδο, η απελευθέρωση της αγοράς έχει αποτέλεσμα νέες θέσεις εργασίας κλπ. Ετσι οι κυρίαρχες οικονομικές δυνάμεις κατόρθωσαν να επιβάλλουν στον κόσμο την ιδέα ότι η αγορά θα ήταν πιο αποτελεσματική αν γνώριζε λιγότερα εμπόδια και προφανώς ο κόσμος θα γίνονταν καλύτερος. Αυτή όμως η λογική δεν αντιμετωπίζει τις ανισότητες, ακόμα και αυτές που αφορούν τον τρόπο λειτουργίας του κυρίαρχου καπιταλιστικού τρόπου παραγωγής (π.χ. αν τίς όσες νιμισμάτων και άναρχη μεταβολή τους κλπ.) και πόσο περισσότερο τον παραδοσιακό τρόπο διαβίωσης ενός λαού και παραγωγής των αγαθών σύμφωνα με τις πραγματικές του υλικές ανάγκες, το ρολικό και κοινωνικό καθεστώς, την άναρχη εκμετάλλευση του περιβάλλοντος κλπ. Ετσι άλλη μία φορά η ανθρωπότητα έρχεται αντιμέτωπη με ένα νέου τύπου αποικιοκρατισμό. Και αυτό γιατί δεν είναι δυνατόν, με τις ανισότητες Βορά - Νότου, να μπορέσουν οι λαοί να ανταπεξέλθουν στις νέες απαιτήσεις των μονεταριστικών λογικών που από παράδοση μπορεί να μην τους ενδιέφεραν.

Ποιος ωφελείται

Είναι προφανές ότι η GATT στοχεύει στην παγκοσμιοποίηση των προϊόντων, υπηρεσιών, στις άμεσες και χωρίς περιορισμούς επενδύσεις, κάτι που μόνο οικονομικοί συνασπισμοί ή οι πολυεθνικές μπορούν να ανταπεξέλθουν. Γενική εκτίμηση είναι ότι η σημασία της συμφωνίας είναι τεράστια και αναμένεται αύξηση των επενδύσεων, αφού η "εμπιστοσύνη των επενδυτών θα αποκατασταθεί". Αναμένεται ανάπτυξη της παγκόσμιας οικονομίας κατά 1%2. Η "εμπιστοσύνη" δεν είναι βέβαια θέμα ηθικής και προθέσεων. "Επενδυτική εμπιστοσύνη" σημαίνει σταθερές αγορές με σταθερά αυξανόμενη ζήτηση και διάθεση προϊόντων και υπηρεσιών, κατάλληλο εργατικό "πλαίσιο" στις χώρες παραγωγούς. Οπου υπάρχει κρατικός παρεμβατισμός δεν υπάρχει "εμπιστοσύνη".

Η εφαρμογή

Μία από τις προτεραιότητες της GATT είναι η δημιουργία ενός "φόρουμ" για την μόνιμη διεξαγωγή διαπραγματεύσεων μεταξύ των χωρών που έχουν υπογράψει την συμφωνία για θέματα ανταγωνισμού και περιβάλλοντος. Ο μπάτσος της υπόθεσης, που θα επιβλέπει για την εφαρμογή των κανόνων, αλλά και θα συμβουλεύει για τις τροποποιήσεις στις ισχύουσες κρατικές νομοθεσίες είναι ο Οργανισμός Πολυμερούς Εμπορίου. Πρόσθετος σκοπός του οργανισμού είναι οι σχέσεις με τις χώρες που δεν συμμετέχουν στη GATT. Ετσι, όποιος δεν μπαίνει στο "μαντρί" θα τον φάει ο λύκος. Βέβαια η τύχη των λαών, δεν είναι εξασφαλισμένη ούτε μέσα στο "μαντρί" γιατί εκεί κινδυνεύουν από τον τσοπάνη.

Πολλές χώρες έχουν εκδηλώσει ενδιαφέρον για τη συμμετοχή στην GATT. Η ένταξη γίνεται με αίτηση και στη συνέχεια δημιουργούνται "ομάδες εργασίας" οι οποίες θα υποδεικνύουν τις προϋποθέσεις για να γίνουν αυτές οι χώρες δεκτές. Οι τύχες των λαών θα προδιαγράφονται πλέον άμεσα από τις επιδιώξεις των διεθνών μεγάλων συμφερόντων. Είναι γεγονός ότι:

"...η σημασία της GATT δεν έγκειται μόνο στα όσα συμφωνήθηκαν αλλά και στο γεγονός ότι με την υπογραφή της δρομολογούνται τεράστιες και δραματικές αλλαγές μέσω των οποίων δεν γνωρίζουμε που θα Οφτάσουμε."3

Ε.Π.Α και Ευρωπαϊκή Ένωση

Οι ουσιαστικές διαπραγματεύσεις έγιναν μεταξύ των Βορειοαμερικανικών και Ευρωπαϊκών συμφερόντων, που οι διαφορές τους έτειναν να λάβουν διαστάσεις εμπορικού πολέμου. Ειδικά η Ευρωπαϊκή Ένωση έβλεπε να απομονώνεται από αγορές (ιδίως από αυτές του Ειρηνικού) γιατί οι ΕΠΑ φαίνεται ότι αποκτούν και πάλι "το πάνω χέρι" στη διεθνή οικονομική σκηνή μετά την κρίση του 1970. Οι συμφωνίες με τις χώρες τις APEC4 μερικούς μήνες πριν από την υπογραφή της GATT, η αύξηση των συναλλαγών με τις χώρες αυτές αλλά και η συμφωνία γνωστή ως NAFTA5, έπαιξαν σημαντικό ρόλο για την υπογραφή της συμφωνίας από την Ευρωπαϊκή Ένωση και τις υποχωρήσεις που έκανε. Τα αποτελέσματα του εμπορικού πολέμου θα ήταν

ο προστατευτισμός, αλλά επιπτώσεις για τις οικονομίες και των δύο μερών θα ήταν μεγάλες.

Είναι γεγονός ότι το 57% του συνόλου των επενδύσεων στις ΕΠΑ προέρχεται από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Ομως πιέζουν τους ευρωπαίους για άρση των περιορισμών για την ανάθεση έργων ή αγορά υλικού (τηλεπικοινωνιακού ή άλλου) σε μη ευρωπαϊκές εταιρίες. Κάτι που πλέον, μετά την υπογραφή της GATT είναι υποχρεωμένοι να το κάνουν.

Αντιδράσεις

Οι αντιδράσεις από τη μεριά της Ευρωπαϊκής Ένωσης ήταν μάλλον χαλαρές. Μόνο η Γαλλία αντέδρασε έντονα στην GATT, που απ' ό,τι φαίνεται ευνοεί τις ΕΠΑ, η αστική της τάξη, άνθρωποι της τέχνης αλλά και οι αγρότες και οι ψαράδες, για διαφορετικούς φυσικά λόγους ο καθένας. Οι συγκρούσεις των αγροτών και των ψαράδων με την αστυνομία, ήταν από τις πιο βίαιες των τελευταίων ετών. Η Γαλλική αστική τάξη και τα φερέφωνα της μιλούσαν υπέρ του προστατευτισμού και πιέζουν προς αυτή την κατεύθυνση αλλά μάλλον χωρίς ανταπόκριση. Από την Le Monde διαβάζουμε: "...η επιβολή κάποιου τελωνειακού δασμού στις εισόδους της Ευρώπης, προς αντιστάθμιση κοινωνικών και οικονομικών πλεονεκτημάτων, προϋποθέτει τη δημιουργία ενός μηχανισμού αλληλεγγύης προς τους εργαζόμενους των εξαγωγικών χωρών. Με άλλα λόγια, οι εισπράξεις από τους δασμούς θα πρέπει να διοχετεύονται σε ένα ειδικό ταμείο αλληλεγγύης, που θα εξασφαλίζει τη χρησιμοποίηση των πόρων για κοινωνικούς σκοπούς (ανεργία, περίθαλψη, συνταξιοδότηση) και την προστασία του περιβάλλοντος στις χώρες αυτές.

Μόνο υπ' αυτόν τον όρο η προστασία των ευρωπαϊκών προϊόντων δεν θα θεωρηθεί από τις τρίτες χώρες ως φραγμός που παρεμποδίζει το εμπόριο και την άρνηση συμμετοχής τους στα αγαθά της προόδου."6 Επίσης, αναφορικά στη διαμάχη για τα οπτικοακουστικά μέσα, ο υπουργός πολιτισμού της Γαλλίας γράφει σε άρθρο του:

"Δεν μπορούμε, για χάρη της επιτυχίας των διαπραγματεύσεων να θυσιάσουμε ένα σημαντικό τομέα της βιομηχανίας μας, ακόμα κι' αν δεν έχει το μέγεθος της αντίστοιχης αμερικανικής βιομηχανίας"7

Στις περισσότερες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης δεν υπήρξαν αντιδράσεις. Οι Βρετανοί και οι Ολλανδοί είναι αντίθετοι σε κάθε περιορισμό της αγοράς, οπότε η GATT είναι μέσα στα "ιδεολογικά" πλαίσιά τους. Οι Δανοί πιστεύουν ότι μπορεί η οικονομία τους να ανταπεξέλθει χωρίς προστατευτισμούς. Οι περισσότερες από τις υπόλοιπες χώρες είναι επιφυλακτικές και δεν εκφράζουν άποψη. Είναι γεγονός όμως, ότι δύσκολα μπορεί να συλλάβει κανείς τις συνέπειες. Και πόσο περισσότερο οι εκμεταλλεζόμενοι, που, είναι βαθιά νυχτωμένοι.

Επί της ουσίας...

Τα κυριότερα ζητήματα που διαπραγματεύθηκαν στην GATT είναι τα ακόλουθα:

ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΝΑΥΤΙΛΙΑ: Τομέας στον οποίο είχε στραμένο το ενδιαφέρον η (όποια) ελληνική κυβέρνηση, καθώς οι έλληνες εφοπλιστές κατέχουν το 16% του παγκόσμιου εμπορικού στόλου. Οι έλληνες διαπραγματευτές ζητούν να μ'ην ισχύουν περιορισμοί στον τομέα της ναυτιλίας στο οποίο αντιδρούν οι ΕΠΑ αλλά και η Ευρωπαϊκή Επιτροπή. Τελικά παρατάθηκαν οι διαπραγματεύσεις για

δύο χρόνια και η ελληνική πλευρά πέτυχε σ' αυτό το διάστημα να μην ισχύουν περιορισμοί. Γεωργικά Προϊόντα.

Υστερα από πιέσεις των ΕΠΑ, Καναδά, Αυστραλίας και μικρότερων τρίτων χωρών κυρίως στην Ευρωπαϊκή Ένωση, από 1.1.1995 οι δασμοί θα μειωθούν κατά 36%. Επίσης η Ε.Ε. υποχρεώνεται να εισάγει αγροτικά προϊόντα σε ποσότητες που αντιστοιχούν στο 3% των συνολικών αναγκών της. Μετά από έξι χρόνια το ποσοστό θα γίνει 5%, αλλά με μειωμένους δασμούς κατά 32%.

Επίσης ανέλαβε την υποχρέωση να μειώσει κατά 20% τις επιδοτήσεις στην εγχώρια παραγωγή. Αυτό το γεγονός μάλλον βολεύει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και ήρθε στον κατάλληλο χρόνο, αφού η ΚΑΠ (Κοινή Αγροτική Πολιτική) έπρεπε να αλλάξει διότι κόστιζε περισσότερα στον κοινότιόκο προϋπολογισμό από τα οφέλη. Οι επιπτώσεις στην αγροτική οικονομία σίγουρα θα είναι δραματικές. Αντίθετα με ό,τι γράφεται, πολλές αγροτικές κοινότητες - ιδιαίτερα η ελληνική - στηρίζαν το εισόδημά τους στις κοινότικές επιδοτήσεις.

ΟΠΤΙΚΟΑΚΟΥΣΤΙΚΑ ΜΕΣΑ: Οι ΕΠΑ αν και κατέχουν τη μεγαλύτερη βιομηχανία στο θέμα και καλύπτουν το 90% των θεαμάτων που προβάλλονται στην Ευρώπη, θέλουν την άρση των - όποιων - περιορισμών. Το γεγονός είναι μάλλον φαιδρό, όπως φαιδρές είναι και οι αντιδράσεις. Οι αμερικανοί παραγωγοί προσπαθούν να πουλήσουν κωδικοποιημένα δίκτυα στα οποία θα μεταδίδονται αποκλειστικά αμερικανικά προγράμματα. Περί τα μέσα της δεκαετίας του '90 οι ανάγκες των ευρωπαϊκών καναλιών θα είναι 500.000 ώρες προγράμματος το χρόνο. Η ευρωπαϊκή βιομηχανία μόνο το 10% θα μπορεί να καλύψει, ενώ τώρα καλύπτει το 40% με 50%. Τα υπόλοιπα θα προέρχονται σχεδόν αποκλειστικά από το Χόλυγουντ. Η αμερικανική κυριαρχία είναι προφανής.

Αντιδράσεις υπήρχαν κυρίως από το χώρο του "πολιτισμού". 4.000 υπογραφές μαζεύτηκαν από επώνυμους των "τεχνών" ενάντια στην επερχόμενη υπογραφή της συμφωνίας. Μιλούσαν για τον ευρωπαϊκό πολιτισμό, για ελεύθερη διακίνηση ιδεών και συναφείς βλακίες. Η "δυτι-

κοποίηση" των ιθαγενών πολιτισμών έχει εξελίξει κάθε χαρακτηριστικό που διέκρινε τους λαούς της δυτικής Ευρώπης. Ετσι, τη στιγμή της έλλειψης συνιστοσών δεν μπορούμε να μιλούμε για συνισταμένη.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΠΡΟΜΗΘΕΙΕΣ ΚΑΙ ΑΝΑΘΕΣΗ ΕΡΓΩΝ - ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΧΡΗΜΑΤΟΠΙΣΤΩΤΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ - ΕΡΓΑΤΙΚΗ ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ, ΗΜΕΡΟΜΙΣΘΙΑ, ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ: Δεν πρόκειται για κάποιες τάσεις ανθρωπισμού. Απλώς, μερικές χώρες με συγκεκριμένο πολιτικό καθεστώς, κρατούν χαμηλά τους μισθούς και δεν βελτιώνουν τις εργασιακές συνθήκες. Ετσι καθιστούν α νταγωνιστικά τα προϊόντα τους. Π.χ. Κίνα. Η συγκεκριμένη χώρα "απειλεί" να κατακλύσει τη διεθνή αγορά με κλωστοϋφαντουργικά προϊόντα. Αυτό φυσικά δεν συμφέρει κανένα. Τόσες κλωστοϋφαντουργικές έκλεισαν με εντολές των πολυεθνικών (Καρέλας, Πειραική - Πατραϊκή κλπ.) και θα τους χαλάσουν οι Κινέζοι την πιάτσα;

Καθόλου τυχαία στις διαδηλώσεις που συγκλόνισαν την Πόλη του Μεξικού ενάντια στην εφαρμογή της NAFTA οι διαδηλωτές την ονόμασαν Ολική Καπιταλιστική Τρέλα παραφράζοντας τα Ισπανόφωνα αρχικά της συνθήκης (T.L.C.).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

1 Οικονομική θεωρία και πολιτική κατά την οποία η σταθεροποίηση της οικονομίας μία χώρας, επιβάλλεται ο έλεγχος της ποσότητας των διαθεσίμων χρημάτων.

2 Μόνο στην Ε.Ε. αναμένεται κέρδος 65 δις ECU.

3 Γ.Κανδαλέπας, γενικός γραμματέας ΥΠΕΘΟ, ο οποίος συμμετείχε στις διαπραγματεύσεις υπογραφής.

4 Καναδάς, Κίνα, Ιαπωνία, Αυστραλία, Ν.Ζηλανδία, Ταϊβάν, Νότιος Κορέα, Χονγκ Κονγκ, Ινδονησία, Φιλιππίνες, Σιγκαπούρη, Ταϊλάνδη και Μπρουνέι, χώρες που οι οικονομίες τους αλληλοεξαρτώνται.

5 Συνεργασία μεταξύ ΕΠΑ - Καναδά - Μεξικό

6 "Προστατευτισμός και Αλληλεγγύη", του Rene Siegfried, στον Le Monde, Απρίλιος 1994.

7 "GATT και πολιτισμός: Ας αναπνεύσει η ψυχή μας!", του Jacques Toubon, στον Le Monde

N.F.

